

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks ratifikation af den under 15. december 1950 i Bruxelles oprettede konvention om klassifikation af varer i toldtariffer med rettelsesprotokol af 1. juli 1955 samt ratifikation af den samme sted oprettede konvention af 15. december 1950 om ansættelse af varers toldværdi.

(Første behandling findes i tidenden sp. 653, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 257).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene, lovforslagene paragraffer, forslaget til folketingsbeslutning og spørgsmålet om lovforslagene overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Lars P. Jensen): Jeg skal som udvalgets ordfører gøre nogle bemærkninger om resultatet af udvalgets arbejde.

Udvalget har, som der står i betænkningen, holdt 12 møder — jeg tror, jeg godt kan sige 12 lange møder.

Udvalget har modtaget en række henvendelser, og navnene på de institutioner, brancher eller enkelte firmaer, hvorfra disse henvendelser er kommet, er optrykt som bilag til betænkningen. Udvalget har modtaget 31 deputationer.

Disse henvendelser har indeholdt ønsker både om forhøjelser og om nedsættelser. Efter at udvalget har afsluttet sit arbejde, er der kommet yderligere henvendelser, og disse vil selvfølgelig blive behandlet på samme måde som de henvendelser, der er kommet, inden udvalget afgav sin betænkning, nemlig ved at udvalget sender disse henvendelser til tolddepartementet, der forhandler med brancherne og de enkelte firmaer om de ønsker, disse har fremsat. Dels har departementet gjort det på eget initiativ, dels har det gjort det efter henstilling fra folketingsudvalget, og derefter

har departementets embedsmænd over for udvalget redegjort for henvendelserne og de problemer, de indeholdt, samt for den stilling, som departementet — og det vil vel reelt sige finansministeren — havde taget til de fremsatte ønsker. Under denne gennemgang — og jeg kan vist godt sige grundige gennemgang — i udvalget har udvalgets medlemmer haft mulighed for at kritisere, ændre eller godkende departementets indstilling, og jeg ved, at jeg på hele udvalgets vegne kan rette en tak til embedsmændene i tolddepartementet for hurtigt og dygtigt arbejde.

Der er stillet i alt 118 ændringsforslag til toldlovsforslaget: 97 er stillet til lovforslagets 1. del med bilag, toldtariffen, mens 21 er stillet til lovforslagets 2. del, toldforvaltningen, og 3. del, bestemmelserne om straf m. v.

Jeg skal ikke gennemgå ændringsforslagene nummer for nummer. Ved udarbejdelsen af betænkningen har vi bestræbt os for til hvert ændringsforslag at gøre bemærkninger, og til ændringsforslagene nr. 1-21, ændringsforslagene til lovforslagets 2. og 3. del, toldforvaltningen og bestemmelserne om straf, er bemærkningerne placeret ud for ændringsforslagene i betænkningen.

Med hensyn til disse ændringsforslag og de paragraffer i lovforslaget, der omhandler toldforvaltningen, er det navnlig 2 ting, der har været drøftet i udvalget.

For det første spørgsmålet om toldberegningens værdien. Det er klart, at toldberegningens værdien får større betydning, når de fleste positioner i tariffen ændres til værditold. Spørgsmålet var, om bestemmelsen om, at normalprisen skal benyttes som toldberegningens værdi, ville kunne bruges som dumpingværn. Jeg vil gerne gøre opmærksom på bemærkningen i betænkningen om dette problem.

Endvidere har udvalget indgående beskæftiget sig med toldlovsforslagets §§ 176 og 177, der omhandler toldgodtgørelser ved eksport, og adskillige af henvendelserne og flere af de fremmødte deputationer har også over for udvalget og toldembedsmændene berørt dette spørgsmål. Det var den almindelige opfattelse i udvalget, at den foreslåede lempelse i administrationen af toldgodtgørelsesbestemmelserne var tiltrængt, og det er

[Lars P. Jensen.]

også min opfattelse, at der i erhvervslivet er almindelig tilfredshed med denne, jeg kan vist godt sige ret gennemgribende ændring.

Udvalget har med bemærkningerne i betænkningen understreget finansministerens tilsagn om at søge kontrolforanstaltningerne begrænset mest muligt.

Til ændringsforslagene nr. 19, 20 og 21 til 3. del af forslaget, bestemmelserne om straf, har jeg ingen bemærkninger at gøre ud over dem, der er gjort i betænkningen.

Til ændringsforslagene nr. 22-118, der er stillet til toldtariffen, er der for hvert enkelt ændringsforslag givet en kort forklaring i de ledsagende bemærkninger. Jeg skal ikke gentage disse bemærkninger, men henvise til dem.

Jeg skal dog gøre nogle enkelte bemærkninger om visse af positionerne. Ændringsforslagene nr. 82 og 83 tilsigter at gøre udskifteligt værktøj til værktøjsmaskiner toldfrit, heri indbefattet knive til slåmaskiner, mejetærskere, mejemaskiner og selvbindere. I disse ændringer ligger en lettelse for industrien. Ændringerne skal ses i forbindelse med ændringsforslag nr. 88, som, det tør jeg godt sige, er en af de betydeligste ændringer, der er foreslået under udvalgsarbejdet, og jeg vil derfor gerne citere dette ændringsforslag:

„Finansministeren bemyndiges til såvel i almindelighed som i enkelte tilfælde at tilstå toldfritagelse for maskiner og maskindele, når det godtgøres, at varer af den omhandlede art og beskaffenhed ikke fremstilles eller kun fremstilles i uvæsentligt omfang her i landet. Bemyndigelsen kan — medmindre særlige forhold efter finansministerens skøn måtte tale derfor — kun bringes i anvendelse i tilfælde, hvor toldberegningens værdien for den pågældende maskine eller maskindel overstiger 5 000 kr., og kun for så vidt angår den del af toldberegningens værdien, der overstiger nævnte beløb. Bemyndigelsen omfatter ikke motorer, der ifølge punkt 6 i bestemmelserne til afsnit XVI tariferes i samme position som de pågældende maskiner.“

Det vil kort og godt sige, at der ikke af maskiner og maskindele skal betales mere end 250 kr. i told. Det har hidtil været 5 pct. af værdien. Sagt på en anden måde

vil altså den del af beløbet, der ligger over 5 000 kr., fremtidig bliver toldfri.

Ændringsforslag nr. 91 har samme sigte, idet det giver toldfrihed for, må jeg bruge udtrykket udstyr til tekstilmaskiner.

Ændringsforslag nr. 93 giver en toldfrihed, der har betydning for radioindustrien og beslægtede industrier.

Ændringsforslag nr. 99 drejer sig om elektriske glødelamper m. v.; industrien har over for udvalget erklæret sig indforstået med, at importen af disse varer herefter kan liberaliseres.

Ændringsforslag nr. 100 betyder kort sagt toldfrihed for radiorør, en væsentlig lempelse. I henhold til den gældende toldlov fortoldes radiorør med 1 kr. 50 øre pr. stk., som omregnet vil udgøre omkring 50 pct. I toldlovsforslaget var tolden fastsat til 17 pct.; i ændringsforslaget er radiorør gjort toldfri, en ændring, der vil have stor værdi for denne industri.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger om ændringsforslagene til tariffen, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at i betænkningen er ændringsforslag nr. 46 ved en fejltagelse blevet opført som stillet til position 39.02 A. Det skal i stedet for stilles til position 39.01 A., og jeg anmoder om, at denne rettelse bliver foretaget i Folketings-tidende, tillæg B. I øvrigt skal jeg henvise til bemærkningerne i betænkningen.

Jeg skal herefter gøre nogle få bemærkninger om lovforslaget om ændringer i forbrugsafgiftslovene.

Ændringsforslag nr. 1 til dette lovforslag vedrører afgiften af parfumer og toiletmidler m. v. og betyder en forenkling både for toldvæsenet og for branchen. Bemærkningerne er fyldige, og der er ingen grund til at tilføje noget — det skulle da være en understregning af, at branchen er enig med tolddepartementet i de foreslåede ændringer.

Ændringsforslag nr. 3 går ud på en ændring af plasticvarebeskatningen, en forenkling, en tydeliggørelse. Plast forekommer i alle hårdhedsgrader mellem udpræget bløde og udpræget hårde varer, således at der ikke findes nogen naturlig afgrænsning mellem de to grupper. Man har hidtil ved afgrænsningen fulgt en tilsvarende grænse, som anvendes ved varernes tarifiering, idet den bløde plast i den gældende toldtariff behandles som gummi, medens den hårde

[Lars P. Jensen.]

plast tariferes som celluloid. I den nye toldtarif vil der imidlertid ikke blive sondret mellem bløde og hårde formstoffer, idet begge grupper henhører under nomenklaturens særlige grupper for plast, kapitel 39. Den af manufakturgrossisterne ønskede ændring, der bl. a. går ud på, at sondringen mellem blød og hård plast ophæves, vil derfor være hensigtsmæssig både for importørerne og for toldvæsenet, idet man opnår, at disse varer behandles ens i told- og afgiftsmæssig henseende. Toldvæsenet og branchens folk er blevet enige om de foreslåede ændringer.

En sådan formulering af det afgiftspligtige vareområde vil indebære følgende ændringer i forhold til de gældende regler: for det første, at afgiften udvides til at gælde de hårde formstoffer såsom celluloid og cellofan, dog ikke fotografiske film, for det andet, at afgiften udvides til at omfatte de ganske tynde plastfolier, og for det tredje, at bløde folier m. v. af over 1 mm's tykkelse, som i dag er afgiftspligtige, hvis de ikke er beregnet til gulvbelægning, bliver fritaget for afgift. Her kommer altså nye varer ind i afgiftsgruppen, medens andre varer forlader afgiftsgruppen eller, sagt på en anden måde, bliver afgiftsfri. Toldvæsenet er af den opfattelse, at det ikke vil betyde væsentlige forskydninger i afgiftsbeløbene.

Ændringsforslag nr. 6 går ud på en ophævelse af særavgiften på colaholdige læskekopper, således at disse fremover beskattes på samme måde som øvrige mineralvande.

Forslaget til folketingsbeslutning, der også har været henvist til udvalget, er der ikke foreslået ændringer i.

Udvalgets flertal, det radikale venstres, retsforbundets og socialdemokratiets medlemmer, indstiller samtlige ændringsforslag, numrene 1-118, til toldlovsforslaget til vedtagelse. Det samme flertal indstiller ændringsforslagene nr. 1-5 til lovforslaget om forbrugsafgifter til vedtagelse. Ændringsforslag nr. 6 til sidstnævnte lovforslag, om nedsættelse af colaafgiften fra 1 kr. til 20 øre pr. l, indstilles til vedtagelse af det samme udvalgsflertal plus venstres medlemmer med undtagelse af det ærede medlem hr. Axel Kristensen. Hele udvalget indstiller forslaget til folketingsbeslutning til vedtagelse.

Jeg skal derefter gøre nogle bemærkninger på mit partis vegne.

Vi gav ved første behandling af disse forslag tilslutning til principperne i toldlovsforslaget, overgangen til Bruxelles-nomenklaturen og overgangen til værditold. Der var ingen, heller ikke i mit parti, der tog stilling til tariffens satser. Det er klart, at når man går over til værditold fra en vægttold, der i mange tilfælde er fastsat i 1924 eller før den tid, en vægttold, der har svinget fra 3-5 pct. af værdien til mellem 40 og 50 pct. af værdien, og der skal findes en fælles værditoldsats, må der for visse varer fremkomme forhøjelser og for andre varer nedsættelser, og opgaven bliver ikke lettere, når det samlede toldprovenu ikke må ændres væsentligt. Toldlovsforslaget berører alle, det berører producenter, det berører forbrugere, altså modsatte interesser, det berører importører, og det berører eksportører, og dette gør det heller ikke lettere. Mit parti har, når vi skal tage stilling til et toldlovsforslag og til de enkelte satser i tariffen, flere hensyn at tage, ikke alene til forbrugerne, men også til beskæftigelsen; det vil jeg gerne understrege.

Da toldlovsforslaget var blevet trykt, udleverede folketingets bureau mellem 4 000 og 5 000 eksemplarer af det. Det siger noget om interessen for lovforslaget; det siger noget om forslagets betydning for erhvervslivet, og når vi i udvalget har modtaget 212 skrivelser og 31 deputationer, tror jeg, det skal ses i forhold til de 4 000-5 000 eksemplarer, der er udleveret.

I udvalget har vi drøftet, om importreguleringen kunne kompenseres med told, det vil sige om vi kunne ophæve importreguleringen og bruge told i stedet for. Finansministeren foreslog, at toldlovsudvalget fortsatte sit arbejde, eller at man i dette udvalg eller i samråd med finansministeren blev enig om at nedsætte et andet udvalg, hvorved der måske burde tages hensyn til de medlemmer af vareforsyningsudvalget, som ikke er medlemmer af toldlovsudvalget; dette udvalg, der skulle gøre sit arbejde færdigt inden 1. april 1959, skulle undersøge de førnævnte muligheder, gennemgå importreguleringen og de bundne lister. Ministeren gav løfte om at formidle en kontakt med erhvervslivet og gav tilsagn om bistand fra handelsministeriet, d. v. s.

[Lars P. Jensen.]

varedirektoratet, og endvidere fra finansministeriet, hvilket vel vil sige embedsmændene fra tolddepartementet. Vi beklager, at venstres og det konservative folkepartis medlemmer ikke kunne tiltræde en bemærkning i betænkningen herom; nu må så regeringspartierne overveje sagen, og jeg tror, resultatet af disse overvejelser vil blive, at vi fortsætter med gennemgangen af de bundne lister med henblik på en yderligere liberalisering.

Endelig er det i udvalget foreslået, at importen for enkelte branchers vedkommende skal liberaliseres og importreguleringen i disse tilfælde erstattes med told. Der har som eksempel været nævnt tobaksbranchen, for hvilken der var tale om at gå over til de nordiske satser. Tobaksindustrien har erklæret sig indforstået med, såfremt man gør dette, at importen af disse varer liberaliseres.

Venstre og det konservative folkeparti ville vente med at tage stilling, indtil spørgsmålene skulle behandles i det nævnte udvalg, som det så senere viste sig at man heller ikke ville være med i.

Endelig vil jeg gøre en bemærkning om dumping. I betænkningen er det understreget, at loven ikke kan bruges som værn mod dumping. Mit parti accepterer dette, idet vi understreger, at spørgsmålet ikke er løst, men blot skubbet til side. Det er klart, at dette spørgsmål må indgå i de drøftelser, der skal finde sted om liberaliseringen. Muligheden for dumping bliver jo ikke mindre ved værditold, idet værditolden gør den billige vare billigere og den dyre vare dyrere.

Vi hilser med tilfredshed den ændring, der sker i administrationen af toldgodtgørelse ved eksport. Derved ændrer man det, om jeg så må sige, stive system, vi har haft indtil dato, og det vil sikkert betyde, at langt flere vil benytte sig af retten til toldgodtgørelse, og at det også bliver lettere for dem, der benytter sig af systemet, som det er i dag. Hvad det betyder i penge er svært at sige, men med den nuværende stive metode drejer det sig ifølge de oplysninger, der er fremkommet i udvalget, om et toldgodtgørelsesbeløb på omkring 20 mill. kr. Sagkyndige mener, at en fordobling af beløbet ikke er udelukket, og det vil være

en væsentlig hjælp til hele vor eksportindustri.

Vi hilser ligeledes med tilfredshed den nedsættelse af tolden på maskiner og maskindele til industrien, som foretages ved ændringsforslag nr. 88, som jeg nys citerede. Det vil, som jeg nævnte før, betyde, at maskiner og maskindele af over 5 000 kr.s værdi bliver toldfri for det overskydende beløbs vedkommende. Det er en stor hjælp for dansk industri og dansk beskæftigelse i betragtning af, at vi tidligere har fortoldet disse varer med 5 pct. Hvor meget det vil betyde i toldtab for finansministeren, er også svært at sige; der har i udvalget været nævnt både 5, 8 og 10 mill. kr. Vi er imidlertid tilfredse med disse ændringer, og toldtabet tager vi med sindsro; vi regner med, at pengene er givet godt ud, både hvor det drejer sig om toldfrihed for maskiner og om den lettere adgang til toldgodtgørelse.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale samtlige ændringsforslag til vedtagelse.

Formanden: Som nævnt af udvalgets ordfører er ændringsforslag nr. 46 ved en fejltagelse opført som stillet til position 39.02 A. Det skal i stedet for stilles til position 39.01 A. Rettelsen heraf vil blive foretaget i Folketingstidende, tillæg B.

Henry L. W. Jensen: Vi har nu hørt udvalgets ordfører udtale sig om selve betænkningen. Jeg vil behandle spørgsmålet om toldloven lidt mere generelt.

Det foreliggende toldlovsforslag refererer jo til den hidtil gældende lovgivning, der stammer helt fra den 1. februar 1797, da man vedtog den toldforordning, som senere er blevet ændret og udvidet ved toldloven af 1924. Det drejer sig i virkeligheden om en teknisk revision, som er blevet nødvendiggjort af udviklingen, og som længe har trængt sig på. Anledningen til, at det nu er presserende at få denne tekniske revision gennemført, er planerne om nordisk marked, fællesmarked og frihandelsområde.

Ved tilslutningen til Bruxellesnomenklaturen har vi og en hel del af de øvrige europæiske lande forpligtet os til at indføre en fælles toldtarif. Det vil sige, at hovednumrene i toldloven skal opstilles efter et bestemt skema, nemlig denne nomenklatur,

[Henry L. W. Jensen.]

og derefter kan der nationalt indføres undergrupper, hvor man kan forklare undtagelsesbestemmelserne og give en specialbeskrivelse af varernes art med henblik på særlig toldbehandling. I nomenklaturen har man altså først hovedkapitlerne, og under dem er alle detailvarerne stillet op. Denne måde at stille varerne op på og den særlige toldbehandling giver mulighed for at føre en beskyttelsespolitik, og i lovforslaget, som det foreligger her ved anden behandling, har man samtidig med indførelsen af nomenklaturen foreslået indførelse af værditold i stedet for vægttold.

Det er udtrykkeligt udtalt, at forudsætningen for regeringsforslaget er, at toldindtægterne ikke må stige, der må ikke finde toldforhøjelse sted. Nu er forholdet det, at selve nomenklaturen ikke kræver værditoldansættelse; man kan lige så godt bevare vægttolden. Men justeringen, der foretages af finansministeren, skulle efter beregningerne være lagt således til rette, at omlægningen fra vægttold til værditold ikke skulle medføre ændringer i provenuet selv med de enkelte små forskydninger, der vil forekomme.

Dette store lovforslag, der ikke alene omfatter tarifændringer, d. v. s. afgiften for de varer, der går ind i landet, men også ændringer af juridisk karakter, fastlægger toldforvaltningen og vedrører hele erhvervslivet, herunder søfart og luftfart, jernbanetrafik og turisme, samt alle forbrugerne — dette lovforslag har udvalget kun haft nogle ganske få uger til at gennemgå. Det er et uoverkommeligt arbejde, hvis det skal gøres grundigt. Man må huske på, at alene værdiansættelseskonventionen, der foreligger i forbindelse med dette lovforslag, har man arbejdet på i årevis. Man har arbejdet internationalt med nomenklaturen i årevis, og det vil kræve måneder at komme til bunds i den. Som bevis herfor kan man anføre finansministerens skriftlige fremsættelsestale — Folketingstidende sp. 412 — hvori der står:

„På de fleste vareområder sker der nemlig så mange individuelle ændringer i forbindelse med nyordningen, at et forsøg på en oprensning af disse ville blive uoverskueligt og alligevel ufuldstændigt.“

Det vil altså være umuligt at kontrollere omlægningen og hvorledes toldvæsenet har fundet frem til denne nyordning, og der burde efter min mening have været forelagt udvalget en alfabetisk ordnet opstilling over den gamle toldtarifs positioner i forhold til den nye toldlovs positioner, værditold i forhold til vægttold. Toldvæsenet har jo dette materiale, men under udvalgsarbejdet blev det oplyst, at det var så stort og så omfattende, at det ville være et kolossalt arbejde at afskrive og gennemgå det. Men loven er i sig selv så indgribende og så stor, at man ikke på så kort tid, som der er levnet udvalget, har kunnet gennemgå de oplysninger, som er nødvendige for det grundlæggende arbejde, nemlig fra begyndelsen at se, hvorledes de enkelte varearters positioner forholder sig til hinanden.

Så er der hele den juridiske udformning af lovforslaget. Jeg vil med den højtærede formands tilladelse citere slutningen af en artikel, som statsadvokat Per Lindegaard har skrevet i Juristen den 1. december 1958 om toldlovens straffebestemmelser. Jeg skal ikke tage det høje tings kostbare tid ved at gå hele artiklen igennem, men nøjes med slutningen. Der står:

„ affattelsen af de enkelte bestemmelser er jævnlig meget ringe. Dette lovforslag er et nyt eksempel herpå, og det håb om forbedring, som dommer Harbou for fremtidens vedkommende knytter til instruksen om forelæggelse for den nyoprettede lovafdeling under justitsministeriet, er i dette tilfælde blevet beskæmmet.“

Det var altså en juridisk bedømmelse af lovens administrative bestemmelser. De pågældende paragraffer, der vedrører hele det juridiske område, er fåtallige i forhold til alle de paragraffer, der angår vareområdet og binder hele importen. Vi har ikke haft nogen som helst lejlighed til at kontrollere den beregning, der finder sted, og det resultat, det giver, at man går over til værditold. Man mangler stadig et sammenligningsgrundlag. Vi har i udvalget fået en opgørelse, hvori man opstiller visse hovedgrupper, og man ser heraf, at de forhøjelser, der finder sted for hovedgruppernes vedkommende, udgør ca. 20 mill. kr. — det er runde tal — medens den nedsættelse, der

[Henry L. W. Jensen.]

finder sted, udgør ca. 11 mill. kr.; der bliver altså en omtrentlig difference på 9 mill. kr. i de samlede toldindtægter.

Det er bemærkelsesværdigt, at alle plusserne står ved varer som sten, gips, uædle metaller, maskiner, elektriske apparater, transportmidler, instrumenter og diverse varer, altså vareområder, der alle er meget vigtige i et producerende samfund.

Jeg kunne have tænkt mig, om man, da man begyndte at arbejde på en så betydelig lovændring som denne, havde lagt alle de forarbejder til grund, som man andre steder ude i verden har gjort med hensyn til værditoldspørgsmålet. Værditolden kræves nemlig ikke i nomenklaturen; man kan, som jeg én gang har gjort opmærksom på, bibeholde vægttolden, og det materiale, der er resultatet af de internationale forhandlinger om dette spørgsmål, kunne have været forelagt udvalget. Jeg nævnte ved første behandling, at Schweiz, der også er gået over til nomenklaturen, har bibeholdt vægttoldsatserne. Finansministeren og jeg drøftede dengang spørgsmålet, og det blev sagt, at Schweiz ved overgangen til værditold ville få 4 000 forskellige positioner. Det er imidlertid let at regne med 4 000 positioner og finde ud af dem, hvis man har en alfabetisk varefortegnelse over hele nomenklaturen. Jeg synes ikke, det kan være svært for toldekspeditionen at finde ud af, hvor varerne hører hen, selv om de er stærkt udspecificerede.

Vi har heller ikke under behandlingen af dette toldlovsforslag fået udleveret en liste over den nye nomenklatures underpositioner. Hvis man går over til værditold, vil vi altså være ude af stand til at beregne alle forskydninger vedrørende de enkelte positioner. Jeg vil her bede om tilladelse til at citere, hvad en schweizisk ekspert udtaler om dette forhold. Han mener, det er den overvejende opfattelse, at det er bedst at forblive ved den specifikke tarif, altså hvor varerne er udspecificerede efter vægttoldpositioner. Man vejer varerne, når de går ind, og så er man færdig med ekspeditionen. Videre siger han:

„Grunden er ganske enkelt den, at en værditoldtarif kræver et stort forvaltningsapparat, hvis opgave det er at efterse de utalte værdideklarationer. For en

lille stat er det en urationel og alt for kostbar fremgangsmåde. Det er da også kendt, at små lande, som efter krigen gik over til værditoldsystemet, fortryder dette.“

Her har vi altså en udtalelse fra Schweiz — jeg har fået den fra handelskammeret i Basel — hvor man gør opmærksom på, at små lande har større fordel ved at bibeholde vægttoldsystemet end ved at gå over til værditoldsystemet, fordi man skal have de tusinder af firmaer, der arbejder med toldtariffen, ind under administrationens kontrol, og besværet derved kræver en større indsats fra embedsmændenes side. Det vil igen føre til en udvidelse af statsadministrationen, hvilket man kunne have sparet, hvis man havde modificeret overgangen til den ny toldtarif på den måde, at man dels havde indført vægttold, dels værditold. På enkelte områder har man ganske vist bibeholdt vægttold, men det er kun sket på ganske enkelte områder. Med det praktiske kendskab, man har fået til sagen under arbejdet med dette toldlovsforslag, kunne man sikkert med fordel have bibeholdt vægttold på mange flere områder.

Hele det internationale toldsamarbejde er en moderne foreteelse, men varetolden er blevet af underordnet betydning i forhold til de afgifter, staten i det hele får. Det spiller for så vidt en mindre rolle, hvorledes man lovgiver om betalingen af told, hvis man ikke netop er ude for at beskytte industrien. Man lægger ikke skjul på på ret mange områder, at den lov, vi her får, tager hensyn til at beskytte industrien. Regeringen sidder inde med den magt, at den kan få vedtaget disse bestemmelser om en stigende beskyttelse. Foruden de oplysninger, man har indhentet gennem det europæiske samarbejde, burde man have taget det spørgsmål op, som også den ærede ordfører for udvalget var inde på, nemlig de undersøgelser om markedsplaner og erhvervsudvikling, som er foretaget af varedirektoratet. Man burde have taget disse undersøgelser i betragtning, da man skrev forslaget, så vi havde fået en virkelig moderniseret toldlov.

Venstre har intet som helst imod, at man ved omlægning af toldloven indfører bestemmelser om toldfritagelse, som man her har gjort. Jeg tror ikke, den højtærede mini-

[Henry L. W. Jensen.]

ster kan beklage sig over, at oppositionen ikke har været med i arbejdet på dette lovforslag. Oppositionen har på alle områder bestræbt sig for at gøre toldloven så god som muligt, men vi er faktisk kun nået igennem en lille del af forslaget. Derfor vil det være rigtigt, som både formanden for udvalget og udvalgets ordfører har givet løfte om, at vi fortsætter arbejdet, indtil vi har gjort alle de indsendte klager op og har fundet ud af, om de berettigede. Vi har modtaget en mængde deputationer og i hundredvis af klager. Jeg må sige her fra talerstolen som medlem af oppositionen, at toldvæsenet har udført et hurtigt og udmærket arbejde, når det gjaldt om at skaffe oplysninger om de forskellige toldspørgsmål, der blev klaget over. Det bestyrker mig også i troen på, at hvis vi havde haft den nødvendige tid, havde vi kunnet udarbejde en sådan toldlov, at både handel og industri, ja, hele samfundet og ikke mindst forbrugerne — det er nemlig de eneste, som ikke har været repræsenteret og ikke har fået sagt et eneste ord ved denne sags behandling — var blevet bedre stillet og mere tilfreds, end det nu er tilfældet.

Fra oppositionen gik vi af princip meget stærkt ind for toldfrihed overalt, hvor det gælder om at skaffe industrien billige råvarer, billige maskiner og billige hjælpemidler. Under en udvikling som den, der finder sted i Danmark og for øvrigt rundt om i verden, er en forøget investering og en forøget produktion nødvendig for at skabe konkurrencedygtighed på industriens og hele erhvervslivets område. Derfor må man også i en moderne toldlov sætte ind på at skaffe så megen toldfrihed som vel muligt og derved hjælpe landbrug og industri med produktionsmidler. Man har også i nogen grad givet fri på dette område, således at maskiner går helt fri og reservedele mere eller mindre; man har blot fastsat en bestemt grænse: maskinernes værdi skal være over 5 000 kr. Derved har man frigjort mange store maskiner. En vare som traktorer til landbruget er dog stadig beskattet med 5 pct., og der vil stadig kunne opstå fortolkninger og nævnes eksempler på, hvorledes stigninger ved omlægningen af toldtariffen kommer til at virke.

Jeg har tidligere fået den højtærede

formands tilladelse til at citere og vil nu gerne have lov til at citere et bilag fra toldlovsudvalget; det har været omtalt i bladene. En dampkedel, der før kostede 660 kr. i told, vil efter toldlovsforslaget få en stigning på 2 172 pct. til 15 000 kr. Hertil kan man måske sige, at hvis kedelen skal anvendes i den produktive industri — jeg er ikke helt klar over, hvorledes man fortolker det spørgsmål — bliver den toldfri med undtagelse af de første 5 000 kr. Så er der transformatorer til el-værker. Heraf blev der før svaret 2 700 kr. i told; men efter lovforslaget bliver tolden 90 000 kr., en stigning på 3 233 pct. Jeg skal fritage det høje ting for at gå videre, men den omtalte liste af eksempler vedrører alle områder, også ganske små ting. En rustfri gaffel stiger således 2 400 pct. i told. Det er nu farligt at bruge procenter, for alt er som bekendt relativt, men der er i alt fald mange eksempler på, at tolden stiger væsentligt på adskillige områder, hvad vi i udvalget ikke har fået lejlighed til at undersøge fuldt ud, fordi udvalgsarbejdet skulle slutte. Men vi får sikkert lejlighed dertil, da formanden for udvalget har lovet, at vi imellem anden og tredje behandling må fortsætte med gennemgangen af alle de skrivelser, der er kommet til udvalget. Så må vi håbe, at vi får lejlighed til at kontrollere på forskellige punkter.

Det er bl. a. fra en af de store erhvervsorganisationer opgivet, at den indbetalte told på pap- og papirvarer i 1957 beløb sig til 6 762 000 kr. Dette beløb stiger efter de foreslåede toldsats til 9 254 000 kr., en stigning på 36,6 pct.

Inden for tekstilbranchen stiger de fleste småting på en række områder af det, man kalder kortvarerbranchen, med 2 500 pct. Et enkelt større importfirma i barberblade gør opmærksom på, at tolden med den nuværende import vil blive forhøjet fra 8 000 kr. til 58 500 kr.

Det er væsentlige stigninger, og hvis man fra regeringens side vil hævde, at efter de foreliggende forslag vil den toldgodtgørelse og den toldnedsættelse, der finder sted, blive så betydelig, at den både opspiser den beregnede indtægtsstigning på 9 mill. kr. og yderligere opspiser betydelige beløb af det provenu, man derudover forventer at få ind, så vil jeg sige til den højtærede

[Henry L. W. Jensen.]

finansminister, at man kan i alt fald ikke regne med den told, som industrien betaler, og som den får godtgjort ved eksport; den har man ikke lov til at regne med som et indgået toldprovenu. Det er et foreløbigt depot, som senere må afskrives, fordi man har ret til at eksportere de pågældende varer.

Vi er altså fra venstres side meget betænkelige ved denne lovgivning, og vi lægger ikke skjul på, at vi med den korte tid, der har været til rådighed — trods hurtigt arbejde og med al den dygtige hjælp, vi har fået — stadig nærer store betænkeligheder, idet vi tror, der vil finde stigninger sted i den samlede toldindtægt. Finansministerens beregninger må jo blive et postulat, eller hvad man vil kalde det, fordi man ikke har en konkret beregningsmetode til at finde ud af, hvor stort toldprovenuet vil blive. I den nuværende form er loven uoverskuelig, og vi vil forbeholde os vor stilling ved tredje behandling.

Der har inden for vort parti været tale om, at man eventuelt skulle påberåbe sig 12 dages fristen for at forlænge tiden til lovforslagets behandling og så i den tid arbejde videre med spørgsmålene. Det vil vi dog ikke gøre, for 12 dage er ikke nok; det vil være lige så urimeligt at få 12 dage, som det er at få 2 dage. Erhvervene og alle de interesser, der berøres, kan ganske simpelt ikke få tid til at sætte sig ind i de ændringer, der foretages. Det må derfor stå for regeringens ansvar at udsætte vedtagelsen af loven og derved give os den nødvendige arbejdsmulighed, så at loven kan blive forsvarligt udarbejdet og få en form, som vi kan være med til at acceptere. Som det nu stiller sig, har vi ikke fået gennemgået sagen fra a til z, og vi må derfor forbeholde os vor stilling.

Dernæst skal jeg kort omtale de to andre sager, som er til behandling samtidig med toldlovsforslaget. Forslaget til folketingsbeslutning, den såkaldte værdikonvention, går kun ud på, hvorledes man skal beregne

normalpriser, så der er ikke meget at sige om det, efter at ordføreren for udvalget har tilsagt, at konventionens bestemmelse og den deklaration, den indeholder, ikke skal bruges som dumpinglov. Om forslaget om ændringer i forbrugsafgiftslovene må jeg bruge det samme udtryk, som jeg benyttede før: at vi ikke har fået den nødvendige tid til grundigt at gennemgå sagen. Vi vil derfor afholde os fra at stemme undtagen ved afstemningen over ændringsforslaget til § 6.

Poul Møller: Se, denne bunke papirer, som jeg tog med her op på talerstolen, er det, som toldlovsudvalget har haft 3-4 uger til at arbejde med og sætte sig ind i. Det er på grundlag af denne bunke papirer: betænkninger, bøger, redegørelser, henstillinger og henvendelser, vi nu har været i stand til efter tre ugers forløb at indstille og afgive betænkning i denne sag. Jeg må sige, jeg nærer en næsegrus beundring for flertallet i folketingsudvalget, der har været i stand til at kunne skønne over dette på så kort en tid. Der må være en opfattelses-evne hos flertallet, der langt overstiger det, der er til stede på den anden side af midterlinjen i salen, det er jeg virkelig klar over; når man står over for så megen genialitet, så stor en begavelse, så kan man kun bøje sig i ydmyghed, og så må man håbe på, at det, flertallet vil og gør i sagen og i salen her, må være det rigtige, at de virkelig har sat sig ind i det, at de kan det hele, og at de skønner, at sådan bør det være, og anderledes kan det ikke blive. For os andre dødelige og mindre begavede har det derimod været umuligt ... (*Afbrydelse:* Hør!) ... ja, ja, det var ikke det ærede medlem, jeg talte om, men for os andre har det været umuligt på denne korte tid at tage stilling til alt dette. Vi har faktisk ikke haft nogen mulighed for i perioden fra da udvalgsarbejdet begyndte efter Nordisk Råds møder omkring den 17.-18. november, og indtil betænkningen skulle afgives for få dage siden, at skønne over, hvorvidt lovforslaget, som det var oprindelig, og de

[Poul Møller.]

foreslåede ændringsforslag — mere end 120 — der nu foreligger for det høje ting, bør gennemføres. Der har ikke været mulighed for ordentligt at gennemgå de henvendelser, der har været tilstillet folketingets udvalg.

Jeg tror, den højtærede finansminister gerne vil se, hvad der er i de bøger, jeg har taget med herop. Jeg håber, den højtærede finansminister har gjort sig bekendt med disse papirer. (*Finansministeren* [Kampmann]: Det kan jeg ikke vide, før jeg ved, hvad det er!). Jeg hører, at den højtærede minister altså slet ikke kan se på disse bøger, hvad det er. Jeg havde ellers troet, han havde læst dem for længst, inden han fremsatte forslag om, at vi skulle gennemføre det, der nu foreligger for os.

Vi har altså ikke haft mulighed for at undersøge, hvorvidt der er bund i de 180 henvendelser, vi har modtaget i udvalget, hvorvidt man skulle tage hensyn til dem, og i hvor vid udstrækning dette skulle ske. Udvalgsarbejdet er foregået på den måde, at hver gang vi har fået en henvendelse, har vi sendt den over til tolddepartementets uhyre dygtige og energiske embedsmænd, og de har så med meget stor fart gennemgået materialet og forelagt for udvalget, hvad der efter deres skøn burde tages hensyn til, og hvad der ikke burde tages hensyn til. Efter at embedsmændene på denne måde har forelagt skønnet for os, har vi i virkeligheden ikke haft andre muligheder end at følge embedsmændene eller at overlade sagen, hvis den ikke kunne udskydes, til flertallets afgørelse, og vi har valgt efter en samlet bedømmelse af alle ændringsforslagene at overlade afgørelsen til flertallet, idet vi ikke mener, at vi i en så vigtig sag kan gennemføre ændringsforslagene udelukkende på basis af det, som embedsmændene har indstillet til os. Der burde i så vigtige sager, der betyder så meget for erhvervslivet, således som det også er blevet sagt her i dag, være givet udvalgets medlemmer mulighed for og tid til at gå til erhvervslivets folk og høre deres mening om de synspunkter og de skøn, der er kommet til udtryk i ændringsforslagene.

Vi er altså nået frem til det mærkelige resultat, at man nu gennemfører en lang række ændringer udelukkende efter at have

hørt den ene part. De, der ikke har henvendt sig, hvad enten det nu drejer sig om det ene eller det andet område, har formentlig været tilfredse eller i hvert fald ikke særlig utilfredse med lovforslaget, men nu kan de se i betænkningen, at en anden part, der har henvendt sig angående spørgsmål inden for deres varegruppe, har fået medhold, således at lovforslaget, når ændringsforslagene er vedtaget, vil få en helt anden virkning for de virksomheder, der har afholdt sig fra at møde i udvalget, end de havde tænkt sig, da de så lovforslaget. Har vi for en varegruppes vedkommende inden for industrien taget hensyn til fabriktionsinteresserne, uden at der har været henvendelse fra handelens side, så skal det nok vise sig nu mellem anden og tredje behandling, at den anden part i forholdet, importøren, kommer og siger, at nu er man gået for vidt med de forhøjelser, der er tale om, og omvendt i en række andre tilfælde. Det er ikke nogen heldig fremgangsmåde i så vigtige sager.

Vi har ikke i udvalget fået nogen oversigt over, hvad forandringerne betyder for de enkelte varer. Som den ærede ordfører for venstre nævnte det, har det været umuligt for embedsmændene at give os en vareliste, af hvilken man kunne se, hvilke forandringer der sker for hver enkelt vare med hensyn til både provenuet til staten og varernes positioner ved overgangen fra vægt til værditold. Det har ikke været muligt for os i udvalget at behandle andre paragraffer i lovforslaget, andre positioner, end dem vi har fået henvendelse om udefra. Alt det andet har vi faktisk måttet lade ligge urørt, ubehandlet, det må gennemføres blot på den højtærede finansministers skøn og i den tillid, som flertallet i salen må have til finansministeren. Derfor er det ikke mærkeligt, at det må være flertallet, der har denne tillid til finansministeren, som må gennemføre denne sag, og ikke os, der ikke på forhånd har den samme tillid til den højtærede finansminister.

Vi vil altså under hensyn til det, jeg her har fremført, afholde os fra at stemme om lovforslaget og ændringsforslagene. Vi erkender, at de fleste af ændringerne formentlig må betragtes som forbedringer efter de skøn og efter de samtaler, vi har haft med embedsmændene, forbedringer i forhold til

[Poul Møller.]

det oprindelige lovforslag, men vi ved alt for lidt om det, og vi ved ikke, om vi ikke ved ændringerne gør uret til anden side, fordi der ikke har været tid til at orientere os. Det er mit håb, at embedsmændene har fundet frem til det rette, ikke mindst når man tænker på, hvad den toldlov, der nu skal gennemføres, danner grundlag for. Det er vel vigtigere end tidligere, at vi nu får en toldlov, som vi synes er forsvarlig og i orden, fordi den skal danne grundlaget for en eventuel nedtrapning inden for et friere markedsområde, eventuelt inden for et europæisk frihandelsområde. Det er derfor, den højtærede finansminister har ønsket en hurtig afgørelse af denne sag, fordi han mente, at den skulle være gennemført, hvis der skulle blive tale om en gensidig nedtrapning af toldsatserne. Nu tror jeg, det ligger således for tiden, at der ikke er grund til at formode, at noget sådant kommer til at foreligge pr. 1. januar, men selv, når man ser bort fra, om det kommer den 1. januar eller ikke, er det altså denne toldlov, der skal danne grundlag for nedtrapningen imellem de europæiske lande. Netop derfor er det af så stor betydning, at der er tid for erhvervene, for virksomhederne og for folketingsudvalget til at finde frem til det rette, inden vi fastsætter det toldniveau, vi skal have her i landet. Det er rigtigt, at finansministeren i udvalget har givet det tilbud, at man kunne fortsætte forhandlingerne i toldudvalget, efter at man havde afsluttet arbejdet med toldlovsforslaget; men jeg synes, man må have lov til at sige, at det er dog den bagvendte vej først at vedtage toldloven og derefter forhandle om, hvilket toldniveau vi skal have. Det havde dog været rigtigere at give os tid til at forhandle om toldlovsforslaget, og hvis man dertil siger, at det kan der ikke blive tid til inden for et folketingsår, må jeg indvende, at man for det første havde kunnet prøve, om det var muligt, og for det andet kunne man, inden man fremsatte toldlovsforslaget, have brugt den kommission, man havde. Er det ikke lidt mærkeligt, at man ikke vil bruge den kommission, man har, og som blev nedsat i 1952, skønt den ikke er ophævet, men at man derimod, så snart man får toldlovsforslaget gennemført, vil have nedsat en ny kommission?

Det minder mig noget om det — hvis jeg må citere efter erindringen — jeg husker fra „Huset Buddenbrook“, hvor formentlig alle kan huske, at der var oprør i denne rolige og hyggelige Lübeckerstad og den gamle senator spurgte: „Hvad gør de oprør for?“ „De vil have en republik“. „Ja men det har de jo.“ „Ja men så vil de have en til.“

Det samme er tilfældet her: finansministeren har en toldkommission, men nu vil han have én til, og det, han har tilbudt os, var et politisk udvalg, der skulle fortsætte arbejdet, hvilket jo er akkurat det samme som en politisk toldkommission. Jeg mener, at hvis ministeren har virkelig vilje til at komme i forbindelse med oppositionen på dette område, har han et redskab dertil, og vi havde ikke behøvet at tage det ekstraordinære skridt at lade et nedsat folketingsudvalg arbejde videre efter at have afsluttet sit arbejde med det, som folketetinget har betroet det.

I øvrigt forekommer det mig som sagt, at det havde været sagligt rigtigere først at gøre det arbejde færdigt og så gennemføre toldloven i stedet for at anvende denne bagvendte fremgangsmåde. Ikke mindst hvis denne toldlov skal danne baggrunden for den nedtrapning, der skal finde sted, er det uhyre risikabelt af det høje ting først at vedtage toldloven ud fra den tanke, at man bagefter kan forhøje de enkelte satser, hvis man er kommet galt af sted. Hvis loven skal være grundlaget for nedtrapningen, og hvis man skønner, at vi for eksempel i januar kommer ind i en aftale om nedtrapning, kan vi så derefter forhøje vore toldsatser, uden at man siger, at vi derved gør hele nedtrapningspolitikken illusorisk imellem de europæiske lande?

Det skulle glæde mig, om der mellem lovforslagets anden og tredje behandling blev en grundig udvalgsbehandling, og at man gav god tid til behandling af de henvendelser, der må komme på dette tidspunkt efter ændringsforslagernes vedtagelse.

Jeg lagde mærke til, at ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, i denne forbindelse udtalte, at vi havde været imod, at man allerede nu, skønt industrierne selv havde foreslået det, placerede f. eks. tobaksindustrien på det nordiske toldniveau, imod at libera-

[Poul Møller.]

lisere dette område. Det har vi ikke været imod i udvalget. Vi har villet støtte et sådant initiativ inden for tobaksindustriens område og også gjort det i udvalget. Ønsker den ærede ordfører at genoptage denne tanke, kan det gøres inden tredje behandling. Det har intet at gøre med selve problemet om den mere generelle undersøgelse af samtlige paragraffer og positioner, som skulle finde sted i det fortsatte udvalgsarbejde efter lovens vedtagelse; hvis der nu er en mulighed for at give en industri en toldposition, som den selv ønsker sig, imod at den bliver liberaliseret efter eget ønske, kan det sikkert gennemføres.

Det konservative folkeparti kan naturligvis stemme for ratifikationen af de konventioner, som ligger til grund for toldlovsforslaget. Hvis det europæiske samarbejde, der forhåbentlig skal finde sted, skal kunne udbygges og blive til noget, vil det være en fordel, at vi nu indstiller os på at have den samme nomenklatur som de øvrige lande.

Vi kan altså stemme for forslaget til folketingsbeslutning, men må i øvrigt afholde os fra at stemme for ændringsforslagene og for de to lovforslag.

Aage Fogh: Jeg tør nok sige, at den foregående ærede taler ikke kommer til at savne læsning i julen. Der vil være rigeligt arbejde, hvis hele det materiale skal gennemgås.

Angående de foreliggende forslag vil jeg sige, at jeg anbefaler, at man stemmer for ratifikationen af den oprettede konvention om klassifikation af varer i toldtariffer; det er vi vist alle enige om.

Med hensyn til de ændringsforslag, der er stillet til lovforslaget om forbrugsafgifterne, anbefaler jeg også at stemme for dem og for lovforslaget. Det drejer sig om ændringer vedrørende råstoffer til fremstilling af parfume, det drejer sig om visse ændringer for forskellige plasticstoffer, — ændringer, som er nødvendiggjort af forholdene, og det drejer sig om nedsættelsen af afgiften på coca-cola. Nedsættelsen af coca-colaafgiften hilser jeg med tilfredshed. Jeg har flere gange fra denne talerstol givet udtryk for, at vi mener, at vi burde have taget denne nedsættelse på et tidligere tidspunkt. Det skal nu blive spændende at se, om coca-cola

kan få et marked ved siden af de andre læskedrikke, eller om den eventuelt kan afløse visse andre. Personlig mener jeg, at hvis coca-cola i fremtiden kunne komme til at slukke tørsten hos vore chauffører, i stedet for at de nu gør det med øl, ville det være et fremskridt, fordi coca-cola passer bedre sammen med benzin, end øllet gør.

Om toldlovsforslaget skal jeg sige, at jeg finder det særdeles velordnet og overskueligt udarbejdet. Jeg roste det ved første behandling, og jeg vil gerne gøre det igen her ved anden behandling. Jeg synes, det er fortrinligt systematisk ordnet og giver en god oversigt over det, der foreligger. Jeg kan tiltræde og anbefale de 21 ændringsforslag — er det vist — der er stillet til selve toldlovsafsnittet, og jeg kan anbefale, at hele dette afsnit derefter vedtages.

Det sidste store afsnit om toldtariffen står jeg mere tvivlende over for, og jeg vil gerne have sagt, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at hvis jeg som folketingsmand og udvalgsmedlem skulle tage det fulde ansvar for det materiale, der her foreligger, måtte jeg forlange, at vi havde måneder til at gennemgå det i, og at vi havde måneder, hvor vi havde faste møder hver uge. Det har der ikke været tid til, men jeg vil gerne minde den højtærede minister og ministeriets embedsmænd om det arbejde, vi havde for nogle år siden med de indirekte afgifter. Der sad partiernes ordførere dag efter dag, uge efter uge sammen med embedsmændene og gennemgik de enkelte positioner, og vi fik et fortrinligt resultat ud af det. Det har vi ikke haft lejlighed til her.

Man vil have bemærket, at der er stillet 97 ændringsforslag til den foreslåede tarif. Vanskelighederne ved at bedømme virkningen både af de foreslåede toldtariffer og de stillede ændringsforslag er åbenbare — af forskellige grunde. For det første frembyder det, at man går over fra vægttold til værditold, en stor vanskelighed. For det andet betyder det, at mange varer flyttes fra den ene position til en anden, en yderligere vanskelighed. En tredje vanskelighed er endelig, at varer, der nu er optaget i handelen og derfor omfattes af toldlovsforslaget, ikke fandtes, da den oprindelige toldlov blev skrevet. Det er derfor efter min vurdering fuldkommen umuligt, at man skulle

[Aage Fogh.]

være i stand til efter arbejdet i udvalget i de få dage at give nogen garanti for, hvilket resultat de nye toldtariffer vil give, og jeg vil derfor gerne have gjort den bemærkning nu, at min stilling til lovforslaget udelukkende bygger på de oplysninger, vi har fået fra den højtærede minister og ministeriets embedsmænd. Disse oplysninger går ud på, at man ikke tilstræber generelle ændringer, hverken nedsættelser eller forhøjelser af tolden. Man tilstræber i så stor udstrækning som muligt en overførelse, der ikke væsentligt forrykker provenuet. Der er nævnt 2 à 2½ pct., og det vil sige et udsving på 5-6 mill. kr. Det stoler jeg på, og på det grundlag går vi videre i arbejdet.

Der er til udvalget kommet over 200 henvendelser fra erhvervslivet, og bl. a. på grundlag af disse henvendelser har den højtærede finansminister stillet ca. 100 ændringsforslag. Det er oplyst over for udvalget, at vedtagelsen af disse ændringsforslag vil betyde, at provenuet nedsættes med et beløb på mellem 12 og 16 mill. kr., formentlig nærmest det sidste. Der er to årsager til denne nedgang. Den første årsag er, at nedsættelsen af toldsatserne vejer mere end de forhøjelser, der har fundet sted på andre områder. Den anden er større lempelser såvel ved udførsel af varer som ved andre ting. Også det tager jeg til efterretning, og det danner grundlaget for min stilling.

Jeg vil gerne føje til, at jeg forudser, at de 57 ændringsforslag, der nu er stillet, når de bliver vedtaget, vil give anledning til, at der ude i erhvervslivet igen melder sig stor interesse omkring lovforslaget, og at vi derfor mellem anden og tredje behandling vil få en lang række henvendelser udefra. Jeg opfordrer den højtærede finansminister og udvalgets formand, det ærede medlem hr. Einer-Jensen, til at sørge for, at udvalget får rundelig tid til at gøre sig bekendt med de ønsker, der måtte blive fremsat fra erhvervslivets folk. Det er ganske overordentlig vigtigt, at en lov som toldloven, der forhåbentlig skal holde i en årrække, og som skal danne grundlaget for hele erhvervslivets arbejde, bliver grundigt gennemarbejdet og grundigt belyst af erhvervslivets folk, inden den endeligt vedtages.

Hermed vil jeg anbefale alle de stillede ændringsforslag, og efter at disse ændringsforslag er vedtaget, anbefaler jeg, at man stemmer for de således ændrede lovforslag.

J. M. Pedersen: Angående forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomsten om Bruxellesnomenklaturen vil jeg tilsige mit partis medvirken til dets gennemførelse. Dette forslag, der danner grundlaget for de to lovforslag, med ændringsforslag, som vi her arbejder med, er kommet udefra, og jeg gav allerede ved første behandling tilsagn om at ville være med til at gennemføre det så hurtigt, som det var muligt og forsvarligt.

Der er ingen grund til for mig at gå i detaljer. Jeg synes, de foregående talere og specielt ordføreren for udvalget grundigt har gennemgået alle ændringsforslagene og begrundet de resultater, vi er nået frem til, så jeg vil ikke spille tingets tid med at gennemgå dem. Men jeg vil udtrykke min glæde over, at det under gennemgangen i udvalget har vist sig muligt at få foretaget betydelige toldlettelser for forskellige af satsernes vedkommende. Jeg spurgte ved første behandling den højtærede finansminister, om det ikke ville være muligt at indføre nogle toldlettelser, selv om det ville betyde en nedgang i det samlede provenu. Provenuet, som man ved første behandling havde beregnet ville udvise en lille stigning, viser nu efter de stillede ændringsforslag et fald.

Jeg vil gerne deltage i den tak og anerkendelse, som de foregående talere har givet udtryk for over for embedsmændene, som har udført et særdeles godt sagligt arbejde. Vi har ikke på nogen punkter kunnet påvise, at de oplysninger og beregninger, embedsmændene er kommet med, ikke var rigtige, og derfor forstår jeg ikke, at der nu fra denne talerstol, specielt af det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen, udtales tvivl om rigtigheden af den beregning, de samme embedsmænd har foretaget med hensyn til, at der ville ske et fald i provenuet — et fald, som jeg hilser med tilfredshed. Hvorfor kan man ikke have samme tiltro til, at også denne beregning, foretaget af de samme embedsmænd, er rigtig? Jeg mener ikke, vi har grund til andet, og jeg tror, den er rigtig.

[J. M. Pedersen.]

Der er endnu mange henvendelser fra erhvervslivet, som udvalget ikke har gennemgået, og jeg er tilfreds med at høre, at vi nu skal tage fat på dem her efter andenbehandlingen, således at hver eneste kan blive grundigt gennemgået.

Jeg håber også, det vil blive muligt at få nedsat det omtalte udvalg, som den højtærede finansminister tilbød skulle nedsættes, for at man kunne finde frem til en liberalisering, således at liberaliseringen kan blive fortsat og vi kan få nogle varer flyttet fra bunden liste over til friliste, da liberaliseringssystemet i mange tilfælde virker hårdere end tolden. Jeg håber, vi kan få et godt arbejde ud af det i det kommende udvalg.

I det store hele er mit parti tilfreds med det resultat, der er nået. Der var jo ikke tale om at foretage en gennemgang af toldloven med henblik på at få tolden sat ned eller op, men kun om en overgang til Bruxellesnomenklaturen, og derfor har vi ikke kunnet nå større resultater. Skulle vi have gennemtruffet store toldlettelser, havde vi også stået over for problemet at skulle dække det manglende underskud på indtægtssiden. Vi kan som sagt være med til gennemførelsen. Jeg vil anbefale de stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Med hensyn til forbrugsafgiftslovforslaget kan jeg også anbefale, at man stemmer for de stillede ændringsforslag. Jeg vil særlig fremhæve ændringsforslaget angående coladrikkene, hvorpå afgiften nu bliver sat ned fra 1 kr. til 20 øre pr. l. Jeg nævnte allerede ved første behandling, at mit parti stemte imod denne afgift, da den i sin tid blev indført, og vi har igennem årene kæmpet for, at der skulle være samme afgift på coladrikke som på andre læskedrikke. Jeg takker den højtærede finansminister, fordi han nu vil gå med til en så kraftig nedsættelse af afgiften. Jeg håber også, det vil kunne få indflydelse på ædrueligheden, og at det, som det ærede medlem hr. Aage Fogh omtalte, kunne bevirke, at chaufførerne, ja, det bilkørende publikum i det hele taget, gav sig til at drikke coca-cola i stedet for spiritus, for det ville sætte antallet af færdselsulykkerne ned.

Vi kan altså deltage i gennemførelsen af disse lovforslag.

Fuglsang: Efter de bemærkninger, som er fremsat af de ærede medlemmer hr. Henry L. W. Jensen og hr. Poul Møller, regner jeg ikke med, at der er nogen, der vil tage hensyn til min lille klagesang over det hastværk, som endnu en gang lægges for dagen. Jeg føler mig ikke særlig tungnem og mangler heller ikke god vilje, men jeg vil dog sige, at det er faktisk ikke let, ganske specielt ikke når man ikke deltager i udvalgsarbejdet, at overse og bedømme 124 ændringsforslag samt rækkevidden af 167 mundtlige og skriftlige henvendelser, som jeg end ikke kender.

Jeg kan på mit partis vegne gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, at vi i det store og hele støtter grundprincipperne i de foreliggende forslag; vi vil gerne være med til at modernisere og rationalisere opstillingen, så den kommer på linje med den, man har i andre lande, hvorved samtidig administrationen lettes.

Derudover vil jeg meget stærkt støtte de henstillinger, der er gjort om, at man tager sig god tid, inden man går videre med sagen. Alene det kolossalt store antal henvendelser, der er kommet til udvalget, er jo et udtryk for denne lovgivnings betydning og den interesse, hvormed den omfattes i meget vide kredse i vort land.

Dertil kommer, som det også er sagt gang på gang, at de foreliggende forslag har forbindelse med de markedsplaner, som der arbejdes med fra forskellige sider. Jeg vil gerne her indskyde, at dette ikke er baggrunden for mit partis støtte. Når vi støtter den foreslåede forenkling og den internationalisering af toldlovgivningen — om jeg må bruge det udtryk — som her er foreslået, er det ikke af hensyn til mere eller mindre snævre markeder, men fordi disse foranstaltninger efter vor mening overhovedet vil lette udenrigshandelen til alle sider, hvad der er i vort lands interesse. Men netop dette, at det drejer sig om vort forhold til udlandet, gør det nødvendigt at efterprøve virkningerne af disse foranstaltninger i alle de mange enkeltheder af betydning for vort lands erhverv og beskæftigelse, som forekommer i en sådan lovgivning.

Det skal åbent erkendes, at vi ikke har haft skygge af chance for at overse, hvad alle disse mange ændringsforslag indebærer.

[Fuglsang.]

Men jeg vil gerne nævne et enkelt af ændringsforslagene.

Det fremgår af betænkningen, at der blandt de 168 henvendelser til udvalget har været en fra de grafiske fag: Bogbinderforbundet, Litografforbundet og Typografforbundet. Denne henvendelse er formet som en protest mod de nye bestemmelser om, at bøger og tryksager med dansk tekst i fremtiden skal kunne indføres toldfrit i Danmark. Samtidig minder man om de liberaliseringsplaner, som er fremme i tiden, og som bl. a. omfatter bestemmelser om, at dansksprogede tryksager helt uden begrænsning skal kunne indføres i vort land. Fra de grafiske fags side henvises til den omstændighed, som for øvrigt også gælder for en lang række andre erhvervsområder, at Danmark trods vore arbejderes ubestridte faglige dygtighed dog vil komme til at stå svagt i konkurrencen med andre lande, fordi vi må indføre råvarerne. Foruden at man ved toldlovsforbudslovens gennemførelse gør indførelse af dansksprogede tryksager toldfri, kompliceres sagen yderligere ved, at papir også i fremtiden vil være belagt med told. Dette kan ikke være rigtigt, og der er også en anden grund hertil; det er nemlig ikke alene i skibsfarten, at der er noget, der kaldes at sejle under bekvemmelighedsflag. Jeg kan huske fra min meget fjerne ungdom, at da jeg i sin tid købte og læste Skjoldborgs romaner, opdagede jeg, at disse udmærkede danske værker var trykt af Gyldendal i Berlin. Der tales her som så ofte før meget om det begreb, der kaldes erhvervene. De repræsenterer nu engang ikke hele nationen, end ikke den vigtigste del af den. Men dertil kommer, som det eksempel, jeg har nævnt, viser, at nationen og dens interesser ikke — specielt når det drejer sig om, hvad der er økonomisk forsvarligt — indtager nogen særlig dominerende plads i erhvervenes bevidsthed. Det vil — eller kan i hvert fald — gå sådan, at man vender tilbage til den gamle skik at lade danske bøger trykke i udlandet, hvis det kan betale sig. Der er her efter vor mening et område, hvor der kunne være anledning til ganske grundige overvejelser, og jeg mener for øvrigt, at den højtærede minister skylder os en forklaring på de

temmelig vidtrækkende dispositioner, som er truffet.

Men der kan ud over dette være mange, mange andre områder, hvor deputationer og andre har haft gode og klare grunde for de indvendinger, de har fremført, grunde, som i hvert tilfælde jeg ikke kan kende og derfor ikke kan tage stilling til.

En anden ting, som viser, at der er grund til forsigtighed, er ændringsforslag nr. 6 til § 8 i forbrugsafgiftslovsforbudsloven om nedsættelse af afgiften på colaholdige drikke, så disse drikke kommer på niveau med andre mineralvande. Også dette ændringsforslag har jeg vanskeligt ved at forstå. Afgiften på disse drikke blev som bekendt grundigt diskuteret i tinget i fjor, og den ordning, vi har i øjeblikket, blev dengang gennemført af socialdemokraterne, en stor del af de konservative og kommunisterne. Derfor kan man ikke nu lade være at spørge sig selv: hvorfor foreslås denne ændring så kort tid efter? Blandt dem, der var imod dengang, var ganske vist de to regeringspartier, og nu kan man måske give den forklaring, at de også skal have et område, hvor de kan sige at de har været i stand til at gøre deres indfyldelse gældende. Jeg tror bare ikke, det er den rigtige forklaring. Det blev i fjor under forhandlingerne i tinget nævnt, at der netop i anledning af colaafgiften var sket en henvendelse fra USA, hvor den pågældende industri er en mægtig økonomisk faktor og ligesom andre stærke økonomiske faktorer er i stand til at øve indflydelse på den derværende regering og dens dispositioner. Derfor spørger man sig selv: er det det, der spiller ind? — ikke alene når det drejer sig om coladrikke, for de kan vel næppe spille nogen særlig stor rolle, men også når det drejer sig om forhold af mere vidtrækkende betydning, for dette eksempel viser jo en helt anden baggrund for markedsplanerne og for, hvad de kan komme til at betyde. Markedsaftaler sluttes jo mellem regeringer, de bestemmer om liberalisering og den slags ting, men det betyder ikke, at de stærke økonomiske monopoler ikke fortsat vil bestå, vil fortsætte deres private politik og fortsat i kraft af deres økonomiske magt vil kunne øve deres ødelæggende økonomiske indflydelse på udviklingen i vort land.

[Fuglsang.]

Vi kan altså ikke se nogen begrundelse for, at denne colaafgift nedsættes, men vil ud fra de samme argumenter, som bl. a. socialdemokratiets ordfører fremførte med såre stor vægt i fjor, henstille, at man ændrer dette. Nu er der udtalt fromme ønsker om, at hvis man kan vænne folk til at drikke denne beske væske, vil de drikke mindre øl. Jeg tror faktisk ikke, der findes eksempler på, at dette vil blive tilfældet. Jeg ved f. eks., at man i Frankrig en tid har gjort kampen om coca-colaen næsten til en nationalkamp; ikke desto mindre ser man, der er en fortsat stigning i alkoholdødsfald. Nej, det vil næppe redde mange chaufførers liv, men rent bortset fra selve det skadelige i drikken vil den kunne være en konkurrence mod vor hjemlige mineralvandsindustri, en konkurrence, som der ikke er nogen som helst grund til at påføre denne, og derfor vil jeg henstille, at man under de fremtidige overvejelser også fører denne afgift tilbage til den gamle størrelse.

Men som sagt, jeg slutter mig til de ærede ordførere, som har talt for en udsættelse af gennemtørelsen at disse omfangsrige lovfor-slag.

Axel Kristensen: I anledning af det, der har været sagt om mulighederne for at få arbejdet gjort rigtigt, vil jeg gerne have lov til at pege på den store forskel, der er på, om man kun gennemgår de punkter, hvor folk klager, eller om man gennemgår hele forslaget, alle sats. Det har været en almindelig opfattelse, at det kunne ikke nytte noget at klage. Mange har spurgt mig, om det kunne nytte noget at klage, og jeg har svaret: selvfølgelig skal I klage, hvis I mener, der er noget forkert. Vi har ingen sikkerhed for, at erhvervene i fuldt omfang har henvendt sig, idet de har ment, at det var håbløst, fordi dette var noget, der skulle gå hurtigt igennem. Men det er ikke nok at behandle det, der klages over. Alle de andre sats, som der ikke klages over, kan der meget vel være noget forkert i, noget, som skal gennearbejdes. Derfor er det ikke nok at få tid til at behandle de indkomne klager; hvis man skal tage et ansvar for denne lov, så skal alle satses gås igennem.

Der har været talt om det vigtige problem: told kontra varedirektoratets beskyttelse. Jeg for min part er modstander af told, men hvis jeg har valget mellem told og varedirektoratets beskyttelse, foretrækker jeg langt told. Vi har en meget høj beskyttelse gennem varedirektoratet, vi har et system, hvorefter der ingen fri konkurrence er, og mange har monopol. Det er livsvigtigt at få dette ændret, og hvis det kan gøres ved at indføre en rimelig told, naturligvis ikke en prohibitiv told, men en told, der ikke giver den samme beskyttelse, som varedirektoratet gør det nu, mener jeg, det er rigtigt at gøre det. Men det er lige så rimeligt, at det er ministeriet, der udarbejder et forslag og forelægger det for folkettinget.

Jeg har endnu en enkelt bemærkning om coca-colaen. Det er muligt, at den hidtidige sats har været for høj, at den var helt prohibitiv; så man slet ikke kunne sælge coca-colaen herhjemme. Det er der vel ingen grund til, men jeg synes, det er helt urimeligt, at man nu nedsætter afgiften, således at denne meget stærkt stimulerende drik kommer i prisklasse med frugt vand, med grapevand og appelsinvand, som børnene går og drikker. Jeg ved, hvor stærkt stimulerende denne coca-cola er, og jeg finder det helt forkert, at efterhånden som det er blevet almindeligt, at folk herhjemme i Danmark ikke mere giver deres børn kaffe og te i store mængder at drikke, skal børnene gå på gader og stræder og smide en mønt ind for at få denne stærkt cocainholdige drik.

Jeg henstiller til ministeren, at man mellem anden og tredje behandling overvejer, om det ikke skulle være muligt at finde en gylden middelvej, så man ikke udelukker coca-colaen, men dog stiller den så meget dyrere, at det ikke bliver en almindelig drik for børn.

Finansministeren (Kampmann): Så vidt jeg har kunnet følge forhandlingen, er der almindelig tilslutning til gennemførelsen af disse forslag. Jeg har ikke hørt, at der er nogen, der vil stemme imod.

Der har været fremført forskellig kritik af enkeltheder, og der har også været nogen kritik af, hvorledes forslagene er blevet behandlet o. s. v., men selve det, at vi skal have en ny toldtarif med ny nomenklatur,

[Finansministeren.]

har man ikke været imod, og det er jeg meget taknemlig for. Det kan ofte være sådan, at når man kritiserer en lang række enkeltpunkter, overser man det, der er det væsentlige, og det er vel, at vi skal have denne tekniske ændring af vor toldtarif.

Der har af flere af de ærede ordførere og også af mindretallet i betænkningen været givet udtryk for, at erhvervene ikke har haft tilstrækkelig tid til at øve indflydelse på arbejdet, og at der måske ikke er taget nok hensyn til erhvervene. Må jeg ikke heroverfor bemærke, at det ikke er sådan, at administrationen har udarbejdet forslagene uden kendskab til erhvervenes synspunkter. Der har — først i forbindelse med toldkommissionens arbejde og derefter i sammenhæng med de langvarige og indgående undersøgelser vedrørende etablering af en nordisk toldunion — været en endog meget snæver kontakt mellem erhvervene og administrationen, og der er derigennem fremskaffet et meget stort og omfattende materiale, der har kunnet anvendes ved forslagernes udformning. Og den samme snævre kontakt mellem erhvervene og administrationen har der været i forbindelse også med den omtalte undersøgelse af, hvad de forskellige markedsplaner betyder for dansk økonomi. Man må også have i erindring, at det samarbejde, der her er tale om, ikke er foregået i en fjern fortid, men i virkeligheden på mange områder er foregået løbende, idet jo denne problemkreds stadig er aktuel. Jeg synes, det skal slås fast i dag, at der i de senere år har været og stadig er mere kontakt mellem erhvervene og administrationen om toldspørgsmål, end der formentlig har været nogen sinde tidligere. Jeg tror ikke, at nogen, der har nærmere kendskab til det store arbejde, som de interesserede parter har præsteret i de senere år netop vedrørende toldproblemet, vil benægte det. Men måske vil man henviser til, som det er gjort i debatten, at administrationens grundlag for toldlovsforslagets udarbejdelse har været for spinkelt.

Det er fremhævet, at der er kommet mange henvendelser til folketingsudvalget. Nu sagde det ærede medlem hr. Axel Kristensen, at man kunne ikke regne med henvendelsernes antal alene, for der var også nogle, der måske ville have klaget, men som ikke havde turdet gøre det. Jeg må dog sige, at når man ser på henvendelsernes antal og det, der anføres i dem, har man et tydeligt indtryk af, at det hele er taget med. Alt i alt har der været ikke engang 200 henvendelser, skønt det drejer sig om et par hundrede paragraffer og 1 400 positioner, og det vil sige, at det, der er rettet henvendelse til udvalget om, i virkeligheden kun er en mindre del af selve lovforslaget og ikke så mange af positionerne.

Jeg synes, der også er en anden ting, der skal understreges. Det er klart, at mange af henvendelserne drejer sig om det samme, bare med modsat fortegn. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen smiler, men sådan er det jo. Vi har set, at producenterne synes, at todsatserne skulle være noget højere, medens importørerne almindeligvis synes, at todsatserne skulle være lavere, og det har vist sig gang på gang under udvalgsarbejdet, at man har ramt meget godt midt imellem de to slags interesser. Jeg tror, at de medlemmer af udvalget, der har deltaget i hele arbejdet, vil erkende, at det netop på mange punkter har vist sig, at de, der har udarbejdet toldlovsforslaget, virkelig har prøvet og også med held har ramt nogenlunde i midten af de forskellige interesser, der har gjort sig gældende.

Her er vi så ved det, det drejer sig om, og som jeg ikke rigtig synes er kommet frem under debatten i dag. Der er talt så meget om, at det er gået for hurtigt, at man ikke har haft tid til at gøre sin indflydelse gældende, men der er i dag ikke sagt det, som så ofte siges, at regeringen ikke har villet samarbejde. Det er jeg glad for. For regeringen har meget gerne villet samarbejde i denne sag. Men det er ikke kommet frem, at den væsentligste grund til, at vi

[Finansministeren.]

ikke har kunnet samarbejde med oppositionen, er, at oppositionen er splidagtig med sig selv i dette spørgsmål. Det bebrejder jeg ikke oppositionen, men jeg synes, det skal siges klart.

Det fremgik jo af det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensens tale, at han mente, at denne tekniske omlægning af vor toldtarif skulle benyttes til at gennemføre toldnedsættelser på alle de punkter, hvor det kan ske. Derfor nævnede han de tilfælde, hvor der var toldforhøjelser, og det gik han imod, men det ærede medlem talte ikke meget om de toldnedsættelser, der er foretaget. Det ærede medlem har gang på gang, også i udvalget, givet udtryk for, at han ønskede flere toldnedsættelser, og det er en ærlig sag. Det ærede medlem hr. Poul Møller har, måske knap så meget i udvalget som fra talerstolen, givet udtryk for, at det, man skulle diskutere, var, hvilket toldniveau vi skulle have. Jeg behøver vist ikke at lægge skjul på, at det er udtryk for, at det ærede medlem mener, at vi skulle have et højere toldniveau. Det, venstre og de konservative har ønsket, men med modsat fortegn, er et andet toldniveau end det, vi har i øjeblikket. Men det, dette toldlovsforslag drejer sig om, er en teknisk omlægning, der fastholder det toldniveau, vi har, så godt som det nu er muligt. Og det, diskussionen har drejet sig om, er, hvorvidt man kan sige, at lovforslaget opfylder dette krav. Det gør det. Jeg har et tydeligt indtryk af, at når man gerne vil have denne sag trukket ud, er det, fordi man, men ud fra forskellige motiver, ønsker et andet toldniveau.

Vi har i udvalget drøftet, om vi i sammenhæng med importregulering skulle prøve, om man i visse tilfælde kunne erstatte importregulering med toldsatser, men det er principielt et helt andet spørgsmål end det, lovforslaget drejer sig om. Derfor har man i udvalget stillet forslag om at fortsætte med det arbejde, når man havde det tekniske grundlag i orden.

Se, når jeg har fremdraget det, er det også for at gøre opmærksom på, at vi kan under det fortsatte arbejde med den tekniske omlægning naturligvis blive ved med at modtage henvendelser fra erhvervslivet, men hvis disse henvendelser bare går

ud på, at man ønsker meget lavere toldsatser eller meget højere toldsatser, ja, så vedrører det jo ikke det, der er tanken med dette lovforslag. I det omfang vi har fået henvendelser, hvori man har påpeget, at transformeringen fra den gamle nomenklatur til den nye nomenklatur er gået ud over, hvad der er rimeligt, har vi, når dette er blevet dokumenteret — det tror jeg alle udvalgets medlemmer må indrømme — prøvet bedst muligt at tage hensyn hertil.

Jeg vil meget nødig have, at man efter debatten her skal have fået det indtryk, at toldlovsforslaget er sjusket arbejde, eller at udvalget har sjusket med det. Man kunne, når man hørte det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen, få det indtryk, at han var utilfreds med det hele. Hvad er det, der har fundet sted? Det er, at det ærede medlem har været et meget ivrigt og dygtigt arbejdende medlem i udvalget og har gjort en stor indsats på hele det tekniske område. Jeg synes, dette skal siges i dag, ellers kunne man få det indtryk ved at høre hans tale, at han ikke på nogen måde havde kunnet gøre sin indfyldelse gældende eller havde fået foretaget rettelser i lovforslaget.

Når jeg har sagt det, har jeg i og for sig ikke så meget at tilføje. Jeg vil dog gerne nævne et par punkter, der mere specielt er fremdraget af de ærede ordførere.

Det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen nærnede sig det finansielle resultat, og jeg tror også, at de ærede medlemmer hr. Aage Fogh og hr. J. M. Pedersen var inde herpå. Det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen nævnede, at beregningerne skulle vise, at toldlovsforslaget, som det var fremsat, gav et meget, meget beskedent provenu — helt præcist kunne det ikke udregnes, da toldgodtgørelsen ikke kunne udregnes helt eksakt. Men det, der var det afgørende, blev ikke nævnt, nemlig at de ændringsforslag, der er stillet til lovforslaget, vil medføre, at provenuet i stedet for at ligge meget, meget beskedent i overkanten efter alt at dømme snarere vil ligge i underkanten. Det er netop bevis på, at det, der har været hensigten med lovforslaget, ikke at forhøje det samlede toldniveau, men at foretage en teknisk omlægning, er nået til punkt og prikke. At der

[Finansministeren.]

så kan være enkelte punkter, som fortsat kan diskuteres, kan fuldt ud indrømmes. Det skal jeg vende tilbage til til slut.

Det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen citerede også ganske kort en artikel, jeg tror af statsadvokat Lindegaard, som har stået i Juristen. Må jeg gøre det ærede medlem og tinget opmærksom på, at da dette forslag var udarbejdet, blev de juridiske paragraffer forelagt justitsministeriet. Justitsministeriet havde en række ændringer til dem, og vi er, så langt vi mente vi kunne, gået med til disse ændringer. Der har på enkelte punkter været divergerende opfattelser, men også det har vi kunnet tale os til rette om. Det må være rimeligt, at vi henvender os til justitsministeriet og ikke til tilfældige statsadvokater.

Det ærede medlem hr. Poul Møller ville som udtryk for det store arbejde, han ikke havde nået, gerne fremvise for tinget en del af sit private bibliotek. Jeg var henne at studere det og kunne se, at det ærede medlem havde fået det hele med. Der var ikke alene de engelske udgaver af Bruxelles-nomenklaturen, der fylder særdeles meget, der var også et enkelt bind af den danske udgave, og så kan det jo blive til noget.

Det ærede medlem mente, at vi slet ikke havde nået at gennemgå det hele. Det kan være rigtigt, at hver enkelt position ikke er gennemgået, men må jeg have lov at spørge: kan det ærede medlem fremdrage nogle positioner her i dag, som han er utilfreds med ud fra det, der stadig er det afgørende, nemlig at det drejer sig om en teknisk omlægning? Det er jo ikke relevant, at det ærede medlem bebrejder os, at toldniveauet ikke er blevet højere. Vi har ikke sigtet på en forhøjelse af toldniveauet, vi har sigtet på en teknisk omlægning.

Det ærede medlem siger, at vi kunne godt have taget tobakken med. Må jeg spørge det ærede medlem: ville det være korrekt blot at tage tobakken med og foretage den stærke forhøjelse af toldsatsen og så ophæve det næsten totale forbud mod import? Ville det være korrekt som det eneste område at tage tobakken ud? Det ærede medlem ved, at der er andre varegrupper, der har været nævnt, cement og andet.

Er det da ikke rimeligt, at det, der går ud over den tekniske omlægning, diskuteres

for et andet forum? Det ærede medlem siger, at dette andet forum må være toldkommissionen. Nu må jeg måske erindre om, at da vi havde disse forslag til første behandling, opfordrede det ærede medlem mig til at ophæve toldkommissionen, og jeg lovede at overveje det. Det var godt, at jeg ikke gjorde det, for nu viser det sig, at det ærede medlem kunne tænke sig, at toldkommissionen skulle træde i arbejde igen. Jeg gør det ærede medlem opmærksom på, at det afgørende ikke har været, for hvilket forum disse forhandlinger skulle finde sted. Det, man har diskuteret, er, om man, da det drejer sig om andet end told, kunne finde en form, hvorved også de af folketingets medlemmer i udvalget vedrørende valutaloven, der var interesseret i importregulering, kunne være med. Derfor drøftede vi i udvalget at lade folketingets udvalg vedrørende toldloven, suppleret med medlemmer af udvalget vedrørende valutaloven, træde sammen og fortsætte arbejdet. Det kunne det ærede medlem ikke være med til, han ville foretrække toldkommissionen. Nu spørger jeg det ærede medlem: kan det ærede medlem og hans parti tænke sig at være med til disse forhandlinger? Hvis det kan bekræftes, skulle det vel også være muligt at finde det forum, for hvilket forhandlingerne skulle foregå.

Det ærede medlem hr. Fuglsang nævnede en henvendelse fra de grafiske fag. Jeg vil gerne henvise det ærede medlem til ændringsforslagene nr. 56-58, hvor der er taget et ret vidt hensyn til denne henvendelse.

Der er ikke sagt meget om forbrugsafgiftsforslaget. Det, der er sagt mest om, er afgiften på coca-cola. Her har mit standpunkt i og for sig i mange år været kendt. Jeg synes, man kunne have beholdt det, der var gennemført, men efterhånden som der har vist sig et flertal for at få foretaget en nedsættelse, har jeg ment det rimeligere, at der ansattes samme sats for colaholdige drikke og andre læskedrikke.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen var inde på, om man ikke kunne foretage en vis forhøjelse. Det ærede medlem mente, at coca-cola var stærkt stimulerende. Jeg har ikke haft anledning til at stimulere mig så ofte med coca-cola, at jeg er i stand

[Finansministeren.]

til at udtale mig herom, men jeg vil sige til det ærede medlem, at enten må vi formentlig have en sats af den størrelse, vi har i dag, eller også må vi have en sats, der svarer til satsen for mineralvand. En forskel på 10 øre, som det ærede medlem hr. Harald Nielsen er gået ind for, synes jeg vanskeligt kan begrundes.

Jeg har forstået på flere af de ærede ordførere, at man meget gerne ser, at de henvendelser, man mener nu vil strømme ind — vi får jo se, om de vil strømme ind — skal behandles så godt som muligt, og det kan jeg også give tilsagn om.

Jeg udtrykker håb om, at denne tekniske og stærkt tiltrængte omlægning af vor toldlovgivning må få en afslutning så hurtigt, det er gørligt.

Udvalgets ordfører (Lars P. Jensen): Jeg skal kun gøre et par korte bemærkninger, dels til det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen, dels til det ærede medlem hr. Poul Møller.

Det var sådan set meget interessant at høre det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen slå fast, at venstre havde toldfrihed som princip. Jeg kunne fristes til at spørge det ærede medlem, om det dækker hele venstregruppen, for så vidt jeg ved, skyldes hovedparten af den toldlov, vi har i dag, toldloven af 1924, venstre regeringen Neergaard. Det ærede medlem kan sige, at det er for længe siden, men jeg erindrer, at også Knud Kristensen, mens han havde regeringsmagten, fremsatte et forslag om fordobling af vægttoldsatserne. (*Henry L. W. Jensen*: Det var også før min tid!). ... Ja men ikke før venstres tid. Og i 1952 fremsatte den daværende finansminister Thor-kil Kristensen et lovforslag, hvorom han i bemærkningerne sagde, at man foreslog værditold, fordi vægttold var det mest udemokratiske, man havde. Der var i dette toldlovsforslag foreslået en ændring, der ville betyde et par og halvtreds millioner mere i toldindtægt.

Det var også bemærkelsesværdigt, at det ærede medlem kun nævnedes de store stigninger, der havde fundet sted, og selvfølgelig kan man i toldlovsforslaget finde varer, der er steget stærkt, det har jeg givet en begrundelse for, men det ærede medlem

nævnedes ikke nedsættelserne. Jeg indrømmer åbent og ærligt, at man nok kan finde forhøjelser, der går op til 1 000 pct., men man kan aldrig finde nedsættelser, der går over 100 pct., for længere kan man ikke komme ned, men det har man her foreslået bl. a. for radiatorer, hvilket vil betyde omkring 1 mill. kr. for denne branche. Det ærede medlem havde også let ved at finde en stigning på 9 mill. kr., som står anført i bemærkningerne; men han gik let hen over det, som vi er blevet gjort opmærksom på i udvalget, at de ændringer, der er foreslået under udvalgsbehandlingen, betyder en ret væsentlig nedgang i finansministerens indtægt af toldafgifterne.

Det ærede medlem hr. Poul Møller mødte med en stor bunke papirer. Det ærede medlem og jeg har vist en gang tidligere været i toldlovsudvalg sammen; det var, da vi i 1956 lavede tekstiltoldloven. Jeg gik derfor op på mit værelse og hentede den bunke papirer, der dengang blev udleveret i udvalget, og den er ikke mindre end den, det ærede medlem havde med nu, men hvis det er rigtigt, hvad den højtærede finansminister siger, at det ærede medlem havde taget de forklarende noter til nomenklaturen på engelsk med og endda en oversættelse til dansk, så kan det jo også blive til noget. Når jeg nævner dette, er det, fordi vi, dengang vi gennemførte tekstiltolden, som betød en betydelig større toldforhøjelse, gennemførte den på 68 dage med en betydelig større bunke papirer, og vi vil komme til at gennemføre denne lov på 62 dage. Det ærede medlem sagde, at han måtte mangle evner. Det tror jeg ikke. Jeg tror tværtimod, det ærede medlems evner er blevet bedre, siden vi gennemførte tekstiltolden, og derfor tror jeg, det er viljen, der er blevet mindre. Og når viljen er blevet mindre, tror jeg, det er rigtigt, som finansministeren sagde, at det er, fordi det ærede medlem ikke kunne få de nordiske toldsats'er igennem, som var hans inderste tanke, og som det ærede medlem var meget ivrig for at få gennemført, da vi behandlede tekstiltolden. Det ærede medlem kan sikkert huske, at foruden den meget større papirdyngge var der dengang langt flere deputationer; vi havde endog en hel udstilling oppe i udvalget. Dengang var det ganske vist det daværende

[Lars P. Jensen.]

ærede medlem, hr. Bertel Dahlgaard, der indtog det ærede medlems stilling. (*Poul Møller*: Da fik vi det grundigt behandlet!). Ja men på færre dage og med mere papir. (*Poul Møller*: Det var et mindre område.). Men der var dog flere papirer, der skulle gennemlæses. Derfor forstår jeg ikke rigtig det ærede medlems indstilling, og jeg håber også, at vi kan gennemføre det i fællesskab denne gang.

Henry L. W. Jensen: Må jeg først sige til det ærede medlem hr. J. M. Pedersen, at jeg har beundret den, om jeg så må sige, tavshed, han var i stand til at udvise i dette hårdt arbejdende toldlovsudvalg, hvor det drejede sig om at arbejde for en fornuftig toldlovgivning. Det glæder mig, at det ærede medlem, om jeg så må sige, er kommet til sin taleevnes brug her i dag.

Så er der en ting til: spørgsmålet er ikke udelukkende, om toldvæsenet regner forkert — det påstår jeg ikke; jeg siger blot, at de beregninger, der er foretaget, må hvile på et skøn, og det skøn kan jeg lige så godt selv foretage på en anden måde. Derfor kan toldvæsenets skøn godt være det rigtige. Det må være muligt at forstå, ærede medlem. De enkelte beløb er vi ude af stand til at regne os til, fordi vi ikke har det materiale, der skal til. Jeg har kun det talmateriale, jeg har fået udleveret i udvalget, og deri står den beregnede bruttotoldindtægt efter forslagets nye satser. Det må være det høje tings ret at få materialet forelagt på en sådan måde, at vi kan komme til bunds i det, så vi ikke må lade vor stilling bero på et skøn.

Når den højtærede finansminister trods sine venlige ord siger, at jeg kun taler om toldforhøjelser, men ikke nævner de ned sættelser, der er foretaget, så er det fuldstændig rigtigt. Jeg vil dertil sige, at der er ingen uoverensstemmelse i dette spørgsmål mellem den ærede ordfører for det konservative folkeparti og mig. Vi er begge klar over, at det er en toldrevision, det tør jeg godt sige på min kollegas vegne.

Spørgsmålet er ikke, om jeg er frihandelsmand og vil have det hele væk, som det ærede medlem hr. Lars P. Jensen sagde, men jeg sagde udtrykkelig, at vi hyldede i og for sig det princip, som er nedfældet i

disse ændringsforslag. Den højtærede finansminister indrømmede også, at vi havde arbejdet med herpå af fuld kraft, så vidt vore evner rakte, for at gøre industriens råmaterialer, maskiner og hjælperedskaber så billige som vel muligt ved denne omlægning for at gøre den konkurrencedygtig. Det er der en væsentlig forskel på.

Den højtærede finansminister anførte, at der havde været et snævert samarbejde mellem erhvervene og administrationen, og det er jeg fuldstændig klar over. Jeg er også fuldstændig klar over, at dette snævre samarbejde bør udvides til også at omfatte det høje ting, således at vi kommer med i de forhandlinger, som er nødvendiggjort af denne tekniske toldomlægning.

Med hensyn til skønnet over, hvorvidt vi tjener mere ved den nye toldordning eller ikke, siger man fra toldvæsenets side, at vi tjener mindre, fordi man har sat en hel del toldsats ned. Det er også rigtigt; men jeg vil stadig fastholde, at efter mit skøn vil provenuet ikke falde, selv om vi giver større toldgodtgørelser, for, som jeg sagde før, den toldgodtgørelse, man får ved eksporten, kan den højtærede finansminister i virkeligheden ikke betragte som penge, der tabes, som penge, der skulle blive i toldkassen.

Jeg skal slutte med at sige, at som sagen ligger med hensyn til dette toldlovsforslag her, har oppositionen ikke i nogen som helst retning til hensigt at føre en eller anden toldpolitik på dette spørgsmål. Vi har været lige så interesserede som den højtærede finansminister i at få en toldlov, som kan danne grundlag for en fremtidig toldlovgivning, og som i virkeligheden er en moderniseret toldlov. Jeg forstår, at det også har været toldvæsenets bestræbelse at modernisere toldloven. Når det ærede medlem hr. J. M. Pedersen forsøger at skubbe en kile ind mellem mig og toldvæsenet, skal det ikke lykkes ham, for jeg har ikke haft nogen som helst grund til at tro, at de tal, toldvæsenet fremlagde, ikke var rigtige; men det er naturligvis et skøn, det drejer sig om, og inden for det skøn mener jeg at man roligt — når det gavner landbrug og produktion — kan tage de toldnedsættelser, som må være nødvendige, og som er nødvendige for, at der kan skabes en rentabel produktion.

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen var heroppe på talerstolen med en papirbunke, som skulle vise, hvor meget papir der havde foreligget, da tekstiltolden skulle gennemføres i 1956. Det ærede medlem sagde, at det var vi 60 dage om. Se, tekstiltoldens positioner udgør vel ca. $\frac{1}{10}$ af samtlige positioner i dette toldlovsforslag, og dem var man altså 60 dage om. Nu skal jeg ikke komme ind på den gamle reguladetri med, at når 6 mand kan gøre et arbejde på så og så mange dage, hvor mange år er så 179 mand om det; men så lang tid tog det altså at ændre tekstiltolden, så meget papir skulle der til. Det er ikke papirmængden, der forbavser mig, derimod det, at vi ikke fik 60 dage, men kun 3 uger til at behandle alle positionerne, medens man dengang fik 60 dage til at behandle $\frac{1}{10}$ af disse positioner. Det ærede medlem kan åbenbart ikke se, hvor gal og grel denne sammenligning falder ud til skade for det forslag, vi her behandler. Vi skulle have haft en hel folketingssamling til behandlingen af det. Det ærede medlem må i øvrigt ikke glemme, at tekstiltolden blev behandlet i toldkommissionen, inden der blev fremsat forslag i tinget, at lovforslaget nok kun var 60 dage om at blive behandlet, men forinden havde optaget os en vinter igennem i toldkommissionen med ugentlige møder, hvor vi drøftede problemerne. Jeg tror derfor, man kan sige, at netop tekstiltoldens behandling afgiver vidnesbyrd om, med hvilken grundighed det foreliggende toldlovsforslag burde have været behandlet, og med hvilken løbsagtighed det faktisk er blevet behandlet.

Så har man moret sig over, at jeg havde medtaget en engelsk forklaring af Bruxelles-nomenklaturen tillige med en del af en dansk forklaring. Vi er i den mærkelige situation, at vi i dag skal ratificere og vedtage Bruxelles-nomenklaturen, uden at den danske oversættelse er tilendebragt. Uden denne danske oversættelse skal vi i dag på grundlag af den franske og engelske tekst og forklaring vedtage denne nomenklatur. Derfor måtte jeg have begge dele med. Nu kan man selvfølgelig sige, at jeg kunne have taget den ene bog og have sagt: alt det dækkes af den franske og engelske tekst; men den engelske oversættelse var den øverste og den mindste af bøgerne. Det var naturligvis ligegyldigt, hvilken jeg brugte;

men er det også ligegyldigt, at der ikke findes en dansk oversættelse af det, vi skal gennemføre i dag, er det helt ligegyldigt for os? Nu er der ganske vist mange her i landet, der kan fremmede sprog, også blandt de højtærede ministre og selvfølgelig også blandt regeringsflertallet, som vedtager dette, men alligevel synes jeg, det er betænkeligt, at man ikke engang er færdig med oversættelsen af det, man ønsker gennemført, og har måttet henvise ordførerne til en engelsk oversættelse og måttet udlevere den til dem.

Den højtærede finansminister siger, at der har været et udmærket samarbejde og en udmærket kontakt med erhvervene, bl. a. i forbindelse med toldkommissionsarbejdet. Jeg tror, det var en vildmand, for toldkommissionen har ikke arbejdet i 3 år. Der har ikke om dette lovforslag været et udmærket samarbejde med erhvervslivet, bl. a. i forbindelse med toldkommissionen, som ikke har arbejdet. Mig bekendt er der ikke noget sekretariat i toldkommissionen, mig bekendt kan der ikke have været noget samarbejde med erhvervene.

Så siger den højtærede finansminister, at der har været samarbejde, fordi man skulle lave de nordiske toldsatser. Men dem har man ikke fulgt. Man har samarbejdet med erhvervslivet om, hvordan de nordiske toldsatser skulle være, men derefter har man lavet et toldlovsforslag med helt andre toldsatser, som man ikke har samarbejdet med erhvervene om.

Den højtærede finansminister undskylder sig med, at det ikke er alle, der har klaget; vi har ikke engang fået et par hundrede henvendelser i de tre uger, lovforslaget har foreligget, siger ministeren. Det er en meget mærkelig og meget rask bemærkning; jeg synes, at den højtærede finansminister jonglerer noget vel polemisk med tingene. Kun et par hundrede henvendelser i løbet af tre uger vedrørende dette lovforslag, siger ministeren, og nogle af dem har opvejet hinanden; og det har vist sig, at embedsmændene har skønnet rigtigt, de har ramt nogenlunde midt imellem. Det er en lovlig rask behandling af en alvorlig henstilling fra erhvervslivet om denne sag. Jeg håber og er tilbøjelig til at tro, at embedsmændene har ramt i midten, som finansministeren siger, men det ved vi ingenting om, og mindretallet har ikke haft

[Poul Møller.]

nogen mulighed for at gå ud til erhvervene og spørge: er disse ændringer rigtige? Har man nu fundet den rigtige placering, som det skete med tekstiltolden, hvor der var tid til at føre de forhandlinger, der blev afgørende for en del af erhvervslivet? Der er gjort meget ud af at sige, at man ikke kunne komme her og forlange et ændret toldniveau, for det drejede sig kun om en teknisk omlægning, og derfor var min behandling af og mine betæneligheder ved toldniveauet ganske irrelevante. Også dette er kun en leg med ord.

Hvis regeringen kommer med et forslag til en samlet toldrevision, hvor alle satser findes i toldlovsforslaget, er det oppositionspartiernes ret at sige: vi ønsker andre toldsatser. Regeringen kan ikke sige: det kan vi ikke forhandle om, vi fremlægger toldsatserne, der kan ikke forhandles om ændringer af dem, de forhandlinger må finde sted bagefter. Det er, som jeg sagde, den bagvendte vej, den høje regering har valgt i denne sag: at starte med den tekniske omlægning og bagefter finde frem til niveauet. Derfor kan jeg også besvare spørgsmålet om toldkommissionen. Jeg kan kun sige til den højtærede finansminister, hvad jeg sagde under åbningsdebatten den 22. oktober i år — det står i tidenden sp. 183 —:

„Det forekommer i øvrigt mærkeligt, at regeringen vil fremsætte et toldforslag, der indeholder hele den tekniske reform, som en toldkommission for nogle år siden blev nedsat til at gennemføre. Som medlem af kommissionen kan jeg bevidne, at den ikke har været samlet til møde, ikke har fået en skrivelse siden januar 1956, altså i mere end 2½ år. Og nu kommer regeringen med et forslag, hvorefter denne kommissions arbejdsopgave er udført af andre. Var det egentlig ikke på tide, at man i hvert fald ulejligede sig med at ophæve denne kommission, så vi, der er medlemmer, vidste, at vi var fritaget for vort ansvar? Vil man ikke ophæve den, har vi i hvert fald som medlemmer af den krav på at blive hørt, inden man fremsætter et forslag her i tinget.“

Kommissionen blev ikke ophævet; finansministeren sagde ganske vist, at han ville

ophæve den, men det er ikke sket. Man hørte heller ikke kommissionen, inden man fremsatte lovforslag her i tinget. Nu siger man så, at man måske kan høre toldkommissionen bagefter, når man har vedtaget lovforslaget; det er dog en fuldstændig bagvendt verden, hvis kommissionsarbejdet først skal foregå, efter at toldreformen er gennemført. Hvis den højtærede finansminister virkelig lægger vægt på at få dette spørgsmål behandlet af en kommission, synes jeg, at han skulle afbryde folketingets behandling af denne sag, således at den nu bliver henvist til den kommission, der i sin tid blev nedsat — så vidt jeg husker bl. a. efter forslag fra socialdemokratiet — for at søge en teknisk reform gennemført. Det burde man gøre i stedet for at henvise sagen til kommissionen efter at have gennemført det, der skulle være dens arbejdsopgave. Jeg har sagt, at hvis regeringen har toldproblemer, som den ønsker at drøfte med os, findes toldkommissionen stadig, så længe den ikke er ophævet, og den højtærede finansminister kan drøfte de forskellige problemer dér. Jeg håber på, at regeringen finder ud af, hvad det er, den vil. Jeg synes, at mæge til virvar som fremgangsmåden ved denne sags behandling skal man lede længe efter.

Man siger nu, at der ingen niveauforskydninger er, men den højtærede finansminister ved jo godt, at det kun er for en ganske enkel betragtningsmåde, at der ikke synes at være niveauforskydninger. Det kan godt være, at ministerens provenu er det samme, men når man nedsætter en sats med 50 pct. og forhøjer en anden sats med 100 pct., sker der reelt en niveauforskydning, som griber stærkt ind over for de erhverv, der skal handle med eller fabrikere de pågældende varer. Derfor havde det været rigtigere, om det, man her laver, var blevet grundigt behandlet. Den højtærede finansminister ved udmærket godt, at han kunne have fået tilslutning til mange af sine forslag ikke mindst fra den konservative folketingsgruppe, som gerne ønskede at nå frem til nogle satser, der kunne holde også under den nedtrapning, der skal finde sted. Den højtærede finansminister har jo tidligere kunnet benytte det konservative folkepartis medlemmer til at få en toldlov gennemført, og jeg går ud

[Poul Møller.]

fra, at han ikke fortryder, at han tog imod partiets bistand dengang — heller ikke, selv om han nu har fået nye regerings-makkere.

Jeg vil derfor gerne til sidst bede om, at man vil forstå, at når vi ikke kan stemme for denne lovgivning, er det ikke på grund af politiske synspunkter, men udelukkende fordi vi ikke har haft mulighed for at overskue problemerne; lovforslaget er blevet for dårligt behandlet, og der har været for knapt med tid dertil.

Fuglsang: Det er selvfølgelig rigtigt, når den højtærede finansminister siger, at der er taget et vist hensyn til henvendelsen fra de grafiske fag, idet børnebilledbøger og børnemalebøger, kalendere og de andre tryksager som følge af henvendelsen er blevet belagt med en vis told. Måske er det hastværket, som gør, at jeg ikke forstår det, men det forekommer mig ikke desto mindre, at der stadig væk er vigtige områder, der tidligere var belagt med told, som nu er blevet fri. Det gælder bl. a. det, jeg nævnte, da jeg talte om Skjoldborgs romaner, nemlig position 49.01: trykte bøger, brochurer o. lign., herunder brochurer o. lign. trykt på et enkelt ark — det gælder i øvrigt også aviser, tidsskrifter og hele rækken af andre tryksager. Det viser efter min mening, at der alligevel er vidt-strakte områder, der, så vidt jeg kan se, bliver fritaget for told. Efter hvad jeg har hørt, har f. eks. svenske firmaer forud-diskonteret denne udvikling og forberedt sig på et fremstød her i Danmark. Jeg skal selvfølgelig erkende, at spørgsmålet om toldfrihed ikke alene er afgørende, hvis man fremover fortsat vil fastholde importforbud for bøger og tidsskrifter, trykt på dansk i udlandet; men jeg er bange for, at når man ved toldloven lægger for på dette område, vil man følge efter med op-hævelsen af importforbuddet.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Fuglsang, at man har imødekommet de grafiske fag så langt, man har kunnet under hensyn-tagen til, at man samtidig både i det nordiske og det internationale samarbejde

gerne ser, at bøger kan bevæge sig frit over grænserne uden told.

Jeg vil derefter takke det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen for hans indlæg i anden omgang. Jeg synes, det var langt bedre end det første, idet det ærede medlem nu på en udmærket måde gav udtryk for det saglige arbejde, der er foregået i ud-valget, som det ærede medlem har deltaget i. Hvad provenuet angår, tror jeg såmænd heller ikke, der er så store uoverensstem-melser imellem os. Det er rigtigt, at det på enkelte punkter kan hvile på et skøn, men der er vist ingen, der vil bestride — det er også en bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møller — at tariffen er stillet således op, at man så vidt muligt kan opnå samme provenu. Jeg tror heller ikke, nogen vil bestride, at provenuet, når de stillede ændringsforslag, som vi skal stemme om i dag, er vedtaget, vil blive mindre, end det oprindelige lovforslag indebar.

Det ærede medlem hr. Poul Møller siger, at det, at provenuet bliver det samme, ikke kan bevise, at niveauet er det samme. Det skal erkendes, at det ikke er noget engyldigt bevis, men det er dog en kends-gerning, at man har sigtet mod samme niveau. Dernæst må man naturligvis ved gennemgangen af de forskellige satser prøve at danne sig et indtryk af, om der er store afvigelser — det er derfor, man i det hele taget har foretaget gennemgangen af sat-serne. Dele af erhvervslivet har i for-bindelse hermed på enkelte punkter ment at kunne påvise, at udsvingene blev for store, og det har vi så taget hensyn til.

I det hele taget forstår jeg ikke det ærede medlem hr. Poul Møller, der stadig væk giver udtryk for, at der ikke er blevet bestilt noget i udvalget. Det ærede medlem siger, at jeg kom med en rask bemærkning. Hvad mener det ærede medlem med, at det er en løsagtig behandling af hele denne sag? Det ærede medlem siger, at det med det nordiske ingen betydning har her, for det er ikke de samme satser. Jeg må gøre opmærksom på, at det dog har den store betydning, at det er den samme nomenklatur, det drejer sig om; det er noget meget væsentligt. Dernæst har man sigtet meget på de nordiske satser i det omfang, det har været muligt. Men rege-

[Finansministeren.]

ringen har stadig haft for øje, at det, man skulle foretage, var en teknisk revision af nomenklaturen, toldtariffen, og det er det, vi har forelagt.

Så mener det ærede medlem, at man fra konservativ side har lov til at arbejde for højere toldsatser. Det skal jeg ikke bestride, men det skal ikke ske under dække af en teknisk revision. Jeg forstår også, at det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen vil arbejde for lavere toldsatser. Det kan man også, men det skal heller ikke ske under dække af en teknisk revision. Det er en helt naturlig fremgangsmåde, at man nu laver en teknisk revision og så på det grundlag fortsætter drøftelserne om toldproblemerne her i landet, og jeg tror, at alle sagkyndige vil give mig ret heri.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til toldlov.

§§ 1-4, ændringsforslag nr. 1, § 5, således ændret, §§ 6-11, ændringsforslag nr. 2, § 12, således ændret, §§ 13-16, ændringsforslag nr. 3, § 17, således ændret, §§ 18-20, ændringsforslag nr. 4, § 21, således ændret, §§ 22-34, ændringsforslag nr. 5, § 35, således ændret, §§ 36-51, ændringsforslag nr. 6, § 52, således ændret, §§ 53-88, ændringsforslag nr. 7, § 89, således ændret, §§ 90-106, ændringsforslag nr. 8, § 107, således ændret, §§ 108-116, ændringsforslag nr. 9, § 117, således ændret, § 118, ændringsforslag nr. 10, § 119, således ændret, §§ 120-122, ændringsforslag nr. 11, § 123, således ændret, § 124, ændringsforslag nr. 12, § 125, således ændret, §§ 126-129, ændringsforslag nr. 13, § 130, således ændret, §§ 131-154, ændringsforslag nr. 14, § 155, således ændret, § 156, ændringsforslag nr. 15, § 157, således ændret, §§ 158-180, ændringsforslag nr. 16, § 181, således ændret, §§ 182-184, ændringsforslagene nr. 17 og 18, § 185, således ændret, §§ 186-188, ændrings-

forslag nr. 19, § 189, således ændret, §§ 190-198, ændringsforslagene nr. 20 og 21, § 199, således ændret, §§ 200-203, ændringsforslagene nr. 22-118, den således ændrede toldtarif og den ligeledes til lovforslaget knyttede kreditoplagsfortegnelse *vedtoges uden afstemning.*

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i forbrugsafgiftslove.

§§ 1-3, ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 4, således ændret, § 5, ændringsforslagene nr. 3-5, § 6, således ændret, og § 7 *vedtoges uden afstemning.*

Ændringsforslag nr. 6 *vedtoges med 92 stemmer mod 5; 27 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.*

§ 8, således ændret, og §§ 9-12 *vedtoges uden afstemning.*

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Derpå foretoges afstemning vedrørende forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks ratifikation af den under 15. december 1950 i Bruxelles oprettede konvention om klassifikation af varer i toldtariffer med rettelsesprotokol af 1. juli 1955 samt ratifikation af den samme sted oprettede konvention af 15. december 1950 om ansættelse af varers toldværdi.

Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges enstemmigt med 121 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet udenrigsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse.

(Første behandling findes i tidenden sp. 92, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 317).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Peter Ravn): Som det fremgår af betænkningen, har udvalget afholdt 7 møder og derunder haft samråd med den højtærede arbejdsminister. Man har endvidere besøgt værkstedshuse i Valby, ligesom man har fået en række spørgsmål besvaret. Efter en nøje gennemgang af lovforslaget stiller den højtærede arbejdsminister 7 ændringsforslag, der er tiltrådt af udvalget.

Herudover har et mindretal i udvalget, bestående af venstres og det konservative folkepartis repræsentanter, stillet et ændringsforslag, det er nr. 5, hvori det foreslås, at lovens afsnit IV udgår.

De af den højtærede arbejdsminister stillede ændringsforslag betyder ikke nogen principiel ændring af loven.

Ændringsforslag nr. 1 til § 2 tydeliggør, hvilke folk der kan antages ud over dem, der er nødvendige til arbejdets ledelse.

Ændringsforslag nr. 2 til § 4 går ud på indføjelser af den bestemmelse, at arbejdsministeren for hvert finansår fastsætter det beløb, som hvert enkelt amtsnævn kan råde

over til ydelse af tilskud. Da disse arbejder kan iværksættes alene med amtsnævnenes godkendelse, har man næret en vis frygt for, at arbejdsministeriet ikke altid kunne have det fornødne økonomiske overblik. Ændringsforslaget søger at råde bod herpå.

Ændringsforslag nr. 3 til § 6 tydeliggør, hvem der kan anke til arbejdsministeren i tilfælde af uenighed eller tvivl inden for amtsnævnet.

Ved ændringsforslag nr. 4 foreslås stk. 4 i § 8 sløjftet. Stk. 4 drejer sig om optagelse af lån i den kommunale lånefond, og da sådanne sager allerede forelægges arbejdsministeren gennem indenrigsministeriet, anses dette stykke for overflødig.

Ændringsforslagene nr. 6 og 7 til § 16 tydeliggør, at maksimumsgrænserne for lånene til værkstedshuse skal beregnes af samtlige udgifter, også udgifterne til erhvervelse af grunden.

Ved ændringsforslag nr. 8 foreslås det, at stk. 1 og stk. 2 i § 20 udgår. Det drejer sig om erstatningsbeløb, der kan pålægges tredjemænd, hvis det ved arbejdets udførelse skulle vise sig, at dette vil medføre en væsentlig værdiforøgelse af privat ejendom. Da bestemmelserne aldrig har været anvendt i praksis, mener vi, de bør udgå.

Med de forbehold, venstre og det konservative folkeparti må tage over for ændringsforslagene til § 16, kan jeg på et enigt udvalgs vegne anbefale disse ændringsforslag til vedtagelse.

Venstres og det konservative folkepartis ordførere vil selv redegøre for ændringsforslag nr. 5, hvorefter afsnit IV i lovforslaget udgår. Som ordfører for mit parti vil jeg dog gerne sige, at vi lægger afgørende vægt på denne del af lovforslaget. Oppositionen henviser til, at finansieringen af værkstedshuse kan ske gennem det private lånemarked, og det kan vel ikke bestrides, at værkstedshuse nogle steder i landet kan finansieres på normal vis. Men det er for os ikke alene et spørgsmål om at få sådanne værkstedshuse rejst, det er også et spørgsmål om at få dem bygget de steder i landet, hvor en produktionsudvidelse gerne skulle finde sted, så man kan søge at skabe en anden industriplacering end den, vi har i dag. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har netop udsendt sin beretning, og med den følger en statistik over industrifordelingen